Hayat

SAYI : 14
3 NİSAN 1959
125 KURUŞ

LESLIE CARON
GIGI FİLMİNDE

(Yazısı : 20 nci sahifemizde)

Bu sayıda :

TABLOMUZ
HIRKA-İ ŞERİF CAMİİ

Reklam Moran

her işte
her yolda
her havada

EMNİYETİ
sağlar

GENERAL lâstikleri, çelik kablodan % 90 daha sağlam olan **NYGEN CORD** ile yapılmıştır.

Israrla

GENERAL
lâstiklerini isteyiniz!

TÜRK İNTER MAKİNELERİ A.O.

Bankalar Han, Galata — P. K. 734
Telefon: 49.28.49 Telgraf: TİMAK - İstanbul

Yüksek Tansiyonun İSTİKBALİNİZİ TEHLİKEYE Düşürmesi icap etmez.

Senelik muayeneler, doktorunuza yüksek tansiyonu *vaktinde* teşhis etmek imkânını verir, o zaman *tedavi de kolay* olur.

EĞER TANSİYONUNUZ YÜKSEK İSE

ŞUNLARDAN KAÇINIZ :

Çünkü bunlar tansiyonu daha da yükseltir.

Aşırı şişmanlık.

Aşırı bedeni ekzersizler.

Üzüntü, Asab gerginliği.

ŞUNLARI YAPINIZ :

Çünkü bunlar tansiyonun düşmesine yardım eder.

Sakin yaşamasını öğrenin.
Doktorunuzdan bu hususta da istifade edin.

Muntazam ekzersizler yapın.
Faidelidir fakat aşırı gitmeyin.

Sevdiğiniz şeyleri yiyin.
Fakat sizin için en iyi olanları seçin ve çok yemeyin.

Doktorunuzla *birlikte*, yüksek tansiyonun hayatınızın düzenini bozmasına mani olabilirsiniz.

Muntazam ve *itidalli* bir yaşama tarzı tansiyon yüksekliğini önlemek hususunda çok müessirdir.

40 Yaşında veya daha yaşlı iseniz tansiyonunuzu muayyen fasılalarla kontrol ettirin. Yüksek tansiyon ekseriya orta veya daha ileri yaşlarda görülür ve senelik muayeneler bunun başlangıçta anlaşılmasını mümkün kılar. Zaman zaman baş ağrısı, baş dönmesi, nefes darlığı, yorgunluk duyuyorsanız doktorunuza gitmeyi ihmal etmeyin. Yalnız o, hakikî rahatsızlığınızı anlayabilecek imkânlara sahiptir ve lâzım olan tedaviyi tatbik edebilir.

Doktorunuz Tansiyonunuzun Yüksek olduğunu gördüğü takdirde — neler YAPMANIZI ve neler YAPABİLECEĞİNİZİ size söyliyecektir. Umumiyetle tavsiye edeceği şey «mutedil bir hayat sürmektir.» Aşırı yemek, aşırı bedeni faaliyet üzüntü ve asab gerginliği yüksek tansiyonu **daha da yükseltir.** Yüksek tansiyon, kalpte, böbreklerde, damarlar ve beyninizde ciddi arızalar tevlid edebilir. Doktorunuz, bunlardan sizi koruyabilir.

Doktorunuza yardım ettiğiniz takdirde — bir çok faydalı ve müsmir yıllara sahip olabilirsiniz. İlâçlar, yiyecekler ve cerrahî hakkında bilgileri sayesinde doktorunuz, yüksek tansiyonu önlemek ve ihtilâtlarile mücadelede çok şeyler başaracak vaziyettedir. Kendisine siz de **yardım** ediniz. Ruhî heyecanlardan kabil olduğu kadar kaçınınız. Makul bir şekilde yiyiniz, muntazam ekzersizler yapınız ve bol uyuyunuz.

• **Bu, en mühim sağlık konularına dair hazırlanmış yazılardan bir tanesidir. Bu yazılarda, doktorunuzla tam işbirliğinin, sağlığınızı korumakla kalmayıp; uzun ve sıhhatli bir ömür sürmenizi de nasıl mümkün kılacağını göreceksiniz.**

SQUIBB
İLAÇLARI
1858 DEN BERİ

Hayat

LESLIE CARON
(Fotoğraf : M. G. M.)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 3 SIRA NO : 130
SAYI : 14 CİLT : I 1959

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA, Semiral BİLBAŞAR, Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Ayhan ERER
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığı'ndan verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Hayat ÜÇÜNCÜ YAŞINI DOLDURDU

1956 yılının 6 nisan günü neşir hayatına atılmış olan Hayat mecmuası, elinizde bulunan bu sayısı ile üçüncü yaşını doldurmuş, dördüncü yaşına basmıştır. Normal baskı adedini 200.000'e yaklaştıran, kısa zamanda Türkiye'nin en çok okunan, en büyük mecmuası haline gelmiş olan Hayat mecmuası bu başarısını kıymetli okuyucularından gördüğü rağbete borçlu olduğunu çok iyi bilmekte ve gördüğü bu alâkaya elindeki bütün imkânlarla lâyık olmağa çalışmaktadır. Dördüncü yaşımıza basarken tenkidleri ve teşvikleriyle bizi desteklemiş olan bütün okuyucularımıza en candan teşekkürlerimizi arzetmeyi bir vazife biliyoruz.

HAYATTAN FOTOĞRAFLAR

SAÇSIZLAR BANDIRMA'YA KOŞUYOR — Bandırmalı bir berber, adını devlet sırrı gibi sakladığı bir bitkiden, saç çıkartan bir ilâç yapmış. İlâcına öyle güveniyor ki, ilâcı sürdükten sonra, «dağınık saçlı gezmek ayıptır» diyerek, müşteriye bir de tarak hediye ediyor. Berber Enver Çinko'nun ünü Amerika'ya bile yayılmış. Onu memleketlerine çağırıyorlarmış. Enver Çinko ise Yul Brynner'in teklifini beklediğini söylüyor.

Yatak Odasındaki Düello

Geçenlerde Hollywood eşine az raslanan bir düelloya sahne oldu. Sebep, zengin bir tüccarın eşi olan Dorothy Chester, düello edenler de, Los Angeles'de lokantaları olan Barney Silva ile, Mrs. Chester'i kocasına dönmesi için iknaa gelen akrabası Jack Sorin adında bir bestecidir. Tabancalı düello, Silva'nın yatak odasında, Dorothy'nin önünde geçmiştir. Neticede Silva hemen, Sorin de hastaneye götürülürken ölmüştür. Yanda, Dorothy Chester'in bir portresi görülüyor.

ZSA ZSA VE EVLİLİK

20 mart 1959 da New York'ta gazetecilere bir beyanat veren Macar asıllı artist Zsa Zsa Gabor, Los Angeles'li zengin inşaat mütaahhidi Hal B. Hayes ile evlenmiyeceğini söylemiştir. Üç kocadan boşanmış olan artist, son nişanlısı ve evlilik hakkında demiştir ki: «Hal'den sırf onu, bir kadının evlenirken kocasını sevmesi icabettiği kadar sevmediğimi anladığım için ayrıldım. Her kadın, mâkul bir izdivaç yapmak istediği kadar bu evlilikte aşk da ister. Muhakkak ki hiçbir aşk devamlı değildir. Ama şans yardım ederse, evliliğin başındaki aşk derin, samimi bir anlaşmıya yol açabilir. Fakat her kadın, evliliğin ilk günlerinin bir peri masalı güzelliği içinde geçmesini ister. Ben de öyle istiyorum. Bekliyeceğim.» Yukarıda Zsa Zsa ile Hal nişanlılık günlerinde görülüyor.

İngilizler 18 Martta Kan Verdiler

Binbaşı Nash komutasında Dunkerk muhribi, bir ziyaret için İstanbul'a gelmişti. Nash, İstanbul'da bir Türk ailesinin gelini olan kızkardeşini görecekti. Kızkardeşinin kocasının akrabası olan bir «mavi melek», komutana bir teklifte bulundu: «Gemi mürettebatı Kızılay'a kan veremez mi?...» Nash, bunu kabul etti. 18 mart 1959 günü Çanakkale Zaferimizin 44. yıldönümünde, 130 kişilik gemi mürettebatı, komutanları ile birlikte 130 kilo kan verdiler. 18 mart 1915 te dökülenler «Savaş kanı» idi. 44 yıl sonra aynı milletin çocuklarının verdiği ise «dostluk kanı».

VİZON, FRANK SINATRA VE SU KAYAĞI

BÜTÜN bunlar, Amerika'nın milyonerler durağı Miami'dedir. Dünyanın en lüks, en pahalı otelleri, dünyanın en pahalı artistlerini tutmak suretiyle gazinolarını dünyanın en zengin insanları ile doldurabilir. Bu gazinolarda haftalık olarak artistlere ödenen ücretler şöyledir: Maurice Chevalier'ye 15.000 dolâr, Jimmy Durante'ye 15.000 dolâr, Jack Benny'ye 20.000 dolâr, Sammy Davis Jr.'a 25.000 dolâr, Judy Garland'a 25.000, Frank Sinatra'ya 35.000 dolâr. Miami gazinolarının on beş hafta süren bir mevsim boyunca artistlere ödediği paranın tutarı hiçbir zaman 3.500.000 dolârdan az değildir. Gece vizon mantolar, tuvaletler, smokinler içinde olan vücutlar, gündüz sereserpe plâjlara dökülür, su kayağı yaparak, Miami'nin geceli gündüzlü tadını çıkarır. Hepsi biribirinden lüks Miami otellerinde, bir tabak yemek on dolârdır. Yanlarında güneş yanığı tenli genç kadınlarla bu gazinolarda oturan yaşlı iş adamları, ne ödeyeceklerini umursamadan, eğlenceden başka bir şey düşünmemek için geldikleri bu yeryüzü cennetinde vakitlerini geçirirler.

PRENSES ALEKSANDRA PERU'LU KIYAFETİNDE — Geçenlerde Peru'yu ziyaret etmiş olan Kent Düşesinin kızı Prenses Aleksandra'ya kızılderililer, bir yerli şapkası ve elbisesi hediye etmişlerdir. Yukarıda Prenses, Peru'nun başşehri Lima'da bu çok orijinal şapkası ve kıyafeti ile görülüyor.

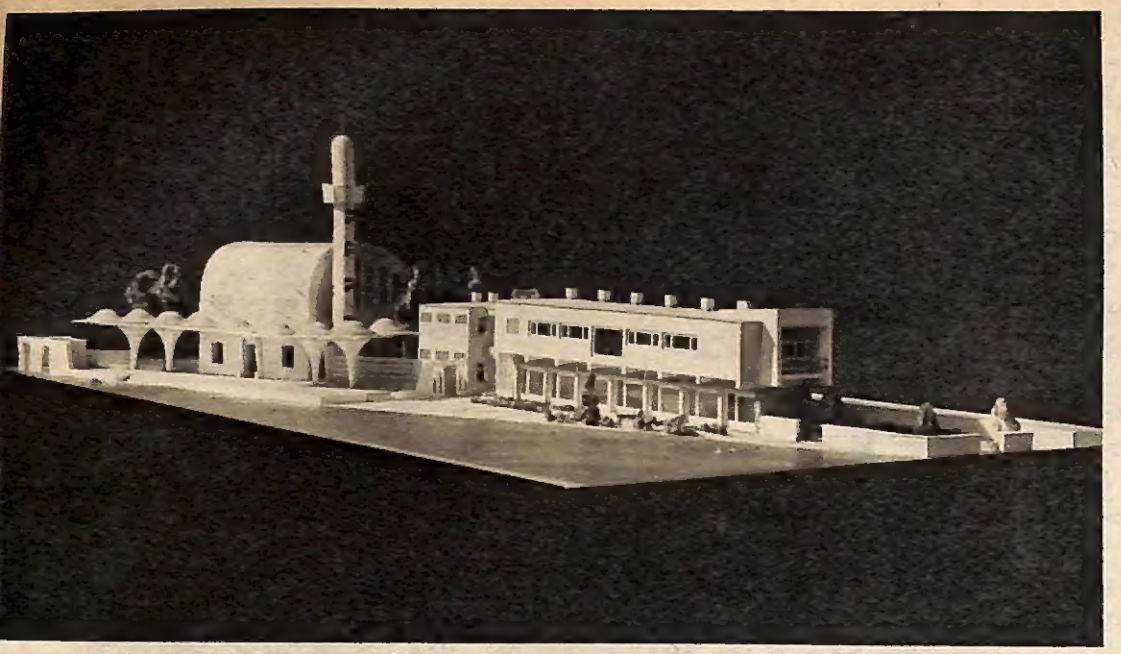

CAMİ MİNARESİNDE DEVRİM — Son yıllarda, yurdun çeşitli bölgelerinde yeniden inşa edilen camilerde modern bir mimari tarzı uygulanıyor. Topkapı Maltepesinde yapılmasına başlanan camide de kubbe ve minare formunda klâsik yoldan gidilmeyip, yeni bir tarz denenmiştir. Cami 200 kişi alacak, yanında ikişer odalı imam ve müezzin meşrutası, 7 dükkân ve bir dispanser bulunacaktır. Bu ibadethane, Bayan Münire Çamer tarafından babası (İbrahim Turhan) adına inşa edilmektedir. Projeleri ise Y. Mimar Muhittin Güven tarafından hazırlanmıştır.

DUKE ELLINGTON PARİS'TE Paris'in meşhur konser salonu Palais de Chaillot'da büyük bir başarı kazanan zenci cazcı Duke Ellington, Parisin en lüks lokantalarından Maksim'de beyaz ve güzel hayranlarına bir ziyafet vermiştir. Yukarıda Duke, bu hayranlar ile birlikte görülüyor.

HÜRRİYET MÜCADELESİ

Dünya bir hürriyet mücadelesi içinde. Hemen her gün bir millet hürriyet savaşına girişiyor. Yüzyıllardan beri insanlarla birlikte yaşıyan «evcil hayvanlar» da bu savaşa ayak uyduruyorlar. Bugüne kadar kırlarda, havuzlarda yarı hürriyet içinde yaşıyan bu ördek, ayağının bağlanmasını onuruna yedirememiş. İpini koparıp durgun sularda hürriyeti yeniden tatmaya çalışıyor.

KENDİNİZE YARDIM EDİNİZ!

Sohbet KÖŞESİ

GEÇEN hafta bana iki genç geldi: Biri lisenin son sınıfında erkek, öteki tıbbiyenin birinci sınıfında kız. Cemiyetimize, milletimize faydalı olmak, insanlarımıza yardım etmek istiyor, bunun için de bir şeyler yapmayı düşünüyorlardı. Bu arada akıllarına bir ilk mektep açmak gelmişti. O mektebe toplıyabildikleri çocukları en iyi şekilde yetiştirmiye çalışacaklar, böylelikle onlara yardım edeceklerdi. Bir mektep açmanın masraflı bir iş olduğunu da biliyorlardı; beş on arkadaş, ellerindeki küçük maddi imkânları bu işe ayırmıya karar vermişlerdi. Bana, böyle bir teşebbüs için ne diyeceğimi sordular.

Gönülleri, memleketimize hizmet etmek, faydalı olmak emelleriyle dolu olan bu idealist gençlere, başkalarına yardım etmek fikrini şimdilik bir tarafa bırakıp her şeyden evvel kendilerine yardım etmekle işe başlamalarını tavsiye ettim. Çünkü biri liseyi yeni bitirmiş, öteki bitirmek üzere idi. Gerçi etraflarına yardım etmek hevesi gönüllerini doldurmuş, taşıyordu ama henüz kendilerini yetiştirmemişler, cemiyete faydalı olacak hale gelmemişler, yani daha uzun müddet ellerindeki bütün imkânlarla kendilerine yardım etmek mecburiyetinde olduklarını unutmuşlardı. Bilmiyorlardı ki kendilerine yardım etmemiş, iyi yetişmemiş, kuvvetli olmamış insanlar, ne kadar gayret sarfederlerse etsinler, etraflarına gerektiği gibi faydalı olamaz, onlara yardım edemez, hattâ yardım ettikleri sanırken onlara fenalık da edebilirler.

Şimdi bir dostumun tercüme etmekte olduğu ve İngiltere'yi İngiltere yapan kitap diye şöhret bulan bir eserin müellifi, kitabına şu cümlelerle başlamaktadır:

«Kendi kendine yardım edene Allah da yardım eder» diye çok denenmiş bir söz vardır. Hacmi küçük olmakla beraber bu söz, geniş bir tecrübenin mahsulüdür. Kendi kendine yardım etme ruhu, insandaki bütün hakiki gelişmelerin köküdür. Şayet bu ruh, birçok kimselerde tecelli edecek olursa milli azim ve kuvvetin hakiki kaynağını teşkil eder. Dışarıdan gelen yardımın ekseriya tesiri az olur. Fakat içerden gelen yardım, insana mutlaka can verir. İnsanlara veya insan sınıflarına yapılan iyilikler onlardan, kendi kendilerine yardım etme şevkini, bir hadde kadar, ortadan kaldırır ve nerede ki insanlar fazlaca yol gösterilmiye veya başkaları tarafından idare edilmiye mahkûm bırakılırsa, bunlar nispeten yardımsızlığa da mâruz kalmış olurlar...»

Üzerinde uzun uzun düşünmek lâzım gelen bu sözler, insanın ancak kendisine yardım ettiği zaman gelişeceğini ve cemiyete büyük yardımlarda bulunmak ehliyetini kazanacağını çok iyi anlatıyor. Onun için benden akıl soran gençlere, önce kendilerine yardım etmelerini, iyi yetişmelerini, başkalarına yardım ederken kendilerini yarı yolda bırakmamalarını tavsiye ettim.

ŞEVKET RADO

GELECEK HAFTA Hayat TA

1

Kadın ince parmakları ile onun gözkapaklarına dokundu. Paul titredi:

«Beni deli ediyorsunuz» dedi. «Bana da öğretemez misiniz görmeyi? Sizin gözlerinizle görmeyi?»

«Öğreteceğim, evet. Daha çok şeyler öğreteceğim. Başlarımıza karanlığı sarıp seninle ruhlar âlemine gideceğiz. Hera'nın altın elmalarından tadacağız. Ama bütün bunların mânasını anladıktan sonra ne olacak? Ne olacağız çocuk?»

Bu «çocuk» bir okşama gibiydi. Bu okşayıştan çılgına dönen Paul bir müddet cevap veremedi. Sonra:

«Ne olacak?» Dedi. «Sizi seveceğim. O olacak.»

Meşhur İngiliz kadın yazarı ELINOR GLYN'in baştan aşağıya, yukarıda okuduğunuz satırların heyecanı ile dolu olan

Üç Hafta

romanı senelerce İngiltere'de afaroz edilmişti. Buna rağmen 16 defa basılarak bütün dünyada milyonlarca insan tarafından okundu. Gelecek haftadan itibaren de FİKRET ARIT'ın tercümesinden siz okuyacaksınız.

2

İHTİYARLAMADAN YAŞLANMAK SANATI

Yarım asırdan beri dünya afişlerini durmadan dolduran adam

MAURICE CHEVALIER

gelecek haftadan itibaren gençliğinin ve muvaffakıyetinin sırrını sizlere anlatacaktır.

GELECEK HAFTA Hayat TA

Sosyal HEMŞİRE

GENÇ kız, büfenin üzerindeki gazeteyi aldı. Büyük puntolu politika haberlerine şöyle bir göz attı. İkinci sahifeyi çevirdi. «Bugünkü falınız» köşesini buldu. «İkizler Burcu»nu okumağa başladı:

«Hayatınıza bir yenilik, bir değişiklik getirmek istiyorsanız, kitaplığınızdan bir roman alın, rastgele bir sahifeyi açın, o sahifede ne yazılıysa, onu uygulayın. Bu, size yeni bir hayatın kapılarını açacaktır.»

Genç kız yerinden doğruldu. Kitaplıktan bir aşk romanı çekti. Gelişigüzel bir sahife çevirdi, yüksek sesle okudu:

«Hayatta kapınızı iki insanın çalmasını bekleyiniz: Postacı ve sosyal hemşire... Her ikisi de sizleri iyi günlerin eşiğine götürecektir.»

«Postacılığı erkeklerden sormalı ama, sosyal hemşireliğin 20. yüzyıl kadını için en çekici, en güzel bir meslek olduğu gün gibi açık!...»

Romanı divanın üzerine bıraktı. Ayağa kalktı, radyoyu açtı. Bir spiker konuşuyordu. «Genç kızlar, Erenköy Sosyal Hemşire Okulu sizleri bekliyor!... Ortaokul mezunu kızlar için parasız, yatılı bir okul. Öğretim süresi üç yıldır. Öğrencilerin giyimleri, yiyecek ve yatacakları okulca sağlanır. Sosyal Hemşire Okuluna kaydolunuz!...»

Genç kız, ertesi sabah Ortaköy'deki evinden çıktı. Erenköy'e gitti, okula yazıldı. Artık, Sosyal Hemşire Okulu öğrencisi Emel Alp olmuştu. Hayatından öyle memnun ki, «İkizler Burcu»nun sözünden dışarı çıkmıyor.

Okulun müdürü Dr. Bülent Çintam diyor ki:

— Genç kızlar, adını duydukları gün okulumuzun kapısını çalıyorlar. Erenköy Hemşire Okulu, 1943 yılında Verem Savaş Derneğince kurulmuştur. 12 yıl klâsik hemşire yetiştirdikten sonra, 1955 te öğretim programı değiştirilmiş, Sosyal Hemşire Okulu olmuştur.

Sosyal hemşireliğin Batıda 20 yıllık bir geçmişi vardır. «Social Worker» veya «Asisstant Social» diye anılan hemşireler, çeşitli sosyal dâvaları ele alırlar. Durum bizde de böyledir. Kişi ve toplum sağlığının korunması, sosyal âfetlerin önlenmesi, geri kalmış zekâ ve kabiliyetlerin yetiştirilmesi, suçluların ıslahı, sakatların verimli hale getirilmesi, halkın sağlık bilgilerinin arttırılması, beyaz zehir alışkanlıkları, alkolizm ve fuhuş ile savaş sosyal hemşirelerin görevleri arasındadır. Ayrıca, işsize iş bulmak, evsize ev aramak, bir çatı altında yatan insan ve hayvanları ayırmak işi de sosyal hemşireye düşer.»

Okulun ilk mezunlarından — şimdi öğretmen hemşire — Mürüvvet Börteçene'nin «aynı çatı altında yatan insan ve hayvanlarla ilgili» bir hikâyesi var:

— Sarıyer'de görevliydim. Bir gün, kerpiçten yapılmış düz ayak bir eve girdim. 10 metrekarelik bir odada, 7 kız çocuğu oturmuşlar, oynuyorlardı. Bir çocuk beşikteydi. Anne 9 uncu çocuğunu bekliyordu. Baba işsizdi. Bu sırada gözüm beşiğin yanında hareket eden kahverengi bir şeye takıldı. Yaklaştım. Bir inekti bu. Şaşırmıştım: «Bu hayvanın işi ne odada?...» diye kekeledim. Baba: «O velinimetimizdir. Onu sokağa atamayız ya!» dedi.

Bu psikolojik bir olaydı. Gidince,

HASTANEDE — Türkiyedeki 1486 hemşire gibi, onlar da hastanelerde çalışırlar. Ama bu yardımcı işitir. Onları, evlerinde hasta yatan anneler, yetiştirme yurtlarındaki çocuklar beklemektedir. Fotoğrafta, okulun değerli müdürü Dr. Bülent Çintam «kür» bilgisi verirken görülüyor.

Batıda büyük hizmetleriyle şerefli bir yer tutan bir meslek var: Sosyal hemşirelik. Bugün bizde de bu meslek kolunun ilk elemanları yetişiyor. Bu röportajımızda, Türk sosyal hemşiresinin yetiştiği okula mensup bir öğrenci, bir öğretmen ve müdürü dinleyecek, sosyal hemşirenin şefkat ve gayret dolu 1 günlük hayatına ait fotoğraflar bulacaksınız.

RÖPORTAJ :
O. TAHSİN - İ. TENGİZMAN

Verem Savaş Derneği'nin sosyal komitesine şöyle bir yazı yazdım: «Sarıyer'de Maden bölgesinde mukim ....'in evinin yanına bir inek ahırı yapılması için gerekli ödeneğin gönderilmesi...»

İstenen ödenek geldi, güzel bir ahır inşa edildi, inek ahırına taşındı.

***KLİNİKTE** — Sosyal hemşirenin çalmadığı kapı yok dense yeri... İstanbul'un her taşının altında bir sosyal hemşire bulabilirsiniz. Orta Doğu'nun en modern ortopedi kliniğinde de staj yapar. Çocuk felci geçirmiş, sakat, düztaban çocuklara bir anne şefkati gösterir. Bıkmadan, usanmadan masaj yapar, basınçlı su banyosuna sokar. Kliniğin değerli başhekimi Münir Ahmet Sarpyener ile Amerika'da öğretim görmüş uzmanı Dr. Doğan Atan: «Sosyal hemşirenin, her eve uğradığı gün, Türkiye'de sakat insan kalmaz» diyorlar. «Kırıkçı ve çıktıkçıların zararlarını onlar ailelere söyliyebilir. Sosyal hemşirenin bir dediği iki edilmez.»*

***OKULDA** — Öğrenciler teorik dersleri okulda görürler. Liselerde okunan kültür derslerinin yanısıra, anatomi, fizyoloji, tüberküloz, çocuk bakımı, hijyen, fizikoterapi, zührevi hastalıklar, işçinin korunması gibi meslekî bilgiler de öğrenirler.*

***KONFERANSTA** — Sosyal hemşirenin bir görevi de okullarda, işyerlerinde çeşitli konularda konferanslar vermektir. Konferanstan sonra öğrenci kızlar: «Zayıflama rejimi vücuda zarar verir mi?...» Erkek öğrenciler ise: «Futbol, boy uzamasına engel olur mu?» sorusunu sorarlar.*

***EVDE** — Solmaz Bülbün, Yeldeğirmeninde «bakla oda, nohut sofa» bir evi ziyaret etti. Oda karanlıktı. Önce perdeyi açtı: «Güneşten korkmayın» dedi. Anne veremliydi. Beşikteki çocuk da hastaydı. Solmaz: «Hatun hanım» dedi. «İğneleri yaptırıyor musun?... Çocuklarına iyi bakamıyorsun galiba?... Ne de olsa, ev gailesi. Üç çocuğunu yurda yerleştirelim. İyi bakılır orada?... Kocan da iş arıyormuş!... Ona da iş bulduk. Bir inşaat şirketinde şoförlük yapar mı?... Yarın yine geleceğim. Akşama konuşun, kararınızı verin!...» Solmaz Bülbün evden çıkarken, Hatun hanım Tanrı'ya dua ediyordu: «Bu genç hemşire, bir melek!!... Tanrı gönlüne göre versin!...»*

***YURTTA** — Sosyal hemşire, yetiştirme yurtlarındaki kimsesiz yavruların «kepli ablası» dır. Onlara dikiş dikmesini, yama yapmasını, resim çizmesini, şarkı söylemesini öğretir. Fotoğrafta, kepli abla Seyhan Çay'ı kimsesiz bir kıza makinede dikiş dikmesini öğretirken görüyorsunuz.*

***HASTANIN BAŞUCUNDA** — Sosyal hemşire, çocukla çocuk, büyükle büyük olmasını bilir. Emel Alp o gün romatizmalı bir çocuğun evinin kapısını çalmıştı. Önce anneyi bir köşeye çekti: «Yavruya ağır iş gördürmeyin. Meselâ: Eve su taşımasın, futbol oynamasın» dedi. Sonra çocuğun başucuna oturdu: «Oktay, sana arkadaşlarının çok selâmı var. İyi olmasını bekliyoruz, dediler. Sen şimdi, birkaç ay istirahat et. Yine top oynarsın. Hem bu sefer ben de maça gelecek, senin frikikten attığın golleri seyredeceğim.»*

Elsa ve Ali Han samimi bir anlarında.

ELSA MAXWELL

Ziyafetlerine, Ali Han'dan Onassis'e kadar bütün dünya meşhurlarının katılmak için çırpındıkları 70 lik kadın dedikodu yazarı.

KIRAL ve kıraliçesinden en meşhur moda yaratıcısına; en büyük sanatkârından en tanınmış zenginine kadar herkesin davet edilmek için can attığı en meşhur ziyaret sofrası nedir diye bir sual sorulsa, muhakkak ki herkesin aklına çeşitli cevaplar gelecektir. Kimisi böyle bir ziyafetin ancak Ingiltere sarayında verilebileceğini, kimisi bir şark sultanının binbirgece dekoruna bürünen sarayında herkesin bulunmak için can atacağını söyliyecektir. Fakat bunların hiçbiri doğru değildir. Bu meşhur ziyafet sofrası, Amerika'nın meşhur kadın dedikodu yazarı, yetmiş yaşındaki Elsa Maxwell'in sofrasıdır.

Dünyanın en meşhur yazarları, ressamları, siyaset ve devlet adamları, asilzadeler bu ziyafetlerde bulunmak için fırsat kollarlar. Gayeleri kendilerinden bahsettirmek yahut bu sofrada görünmüş olmak değil sadece ve sadece hakikaten maddi ve mânevi bir ziyafet olan bu toplantılardan kâm alabilmek içindir.

Şişman, kısa boylu bir kadın olan Elsa Maxwell'in gazetesinden aldığı maaş ve haftada bir defa göründüğü televizyondaki ücretlerinden başka kazancı; koltuğunun altına sıkıştırdığı siyah deri çantasından başka malı yoktur. Buna mukabil, sadece bir defa olsun görüşmek, meclisinde bulunmak için can attıkları insanlardan müteşekkil öyle bir dost ve ahbap çevresi vardır ki bunu dünyanın hiçbir hazinesi ile değişmez.

Mal ve mülkten bahsedildiği zaman hor gören bir ifade ile dudaklarını bükerek:

«Başkalarının sahip olmak isteyecekleri hiçbir şeyde gözüm yok» der. «Evim yok. Hizmetçim yok. Yatım, mücevherlerim yok. Buna mukabil bütün müzeler benimdir. Içindeki sanat eserleri ve mücevherlerle bütün müzeler. Hayat insanlarla dolu iken ve bu insanlara sahip olmak dururken malı, mülkü, eşyayı, mücevheri ne yapayım?»

Insanları çok sever. En büyük serveti de bu insan hazinesidir.

Kimler yoktur bu hazine içinde. De Gaulle ile yemek yer. Windsor'ların hafta sonu toplantılarında bulunur. Armatör Onassis'e dert ortaklığı eder. Prens Bernhard ile kızları her fırsatta ziyaretine gelirler. Piyes yazarı Noel Coward ile çocuklar gibi şakalaşır. Somerset Maugham'a büyük bir sevgi ve hayranlığı vardır. Orson Welles'in zekâ ve canlılığına bayılır. Her görüşünde Ali Han'a yanağını uzatır. Bütün bu dostların hepsini de çeşitli memleketlerde, çeşitli ziyafet sofraları başında toplar.

Bu sofralarda elçisinden müzisyenine, prensesinden piyes yazarına kadar çeşitli içtimai mevki ve meslekteki insanların milletlerarası pırıl pırıl konular üstündeki konuşmaları arasında nefis bir nükte ile kahkahalar kopar; yüzler dikkat kesilmiş olarak, hicivden devlet sırlarına kadar konuşulan herşey ilgi ile takibedilir; en güzel yemeklerle en güzel şarapların süslediği sofradan kalkılırken de herkes üzüntü ile aynı şeyi söyler:

«Ah ne güzel bir gece idi.»

Elsa Maxwell bu toplantıların fevkalâde olup olmıyacağını katiyen düşünmez. Yalnız, herşeyi büyük bir dikkatle hazırlar. Yalnız istediği kimseleri çağırır. Bu toplantıları kendisi de zevk aldığı için tertip eder. Gelenler de bu toplantılarda bulunmak için samimî bir arzu gösterenlerdir. Bunlar Elsa Maxwell'in ziyafetlerini muhakkak mukabil bir ziyafet verilmesi şeklinde kabul etmeyenlerdir. Nasıl ki Elsa Maxwell de böyle bir niyetle ziyafet tertip etmez. Sırf, sevdiği insanlarla beraber olmaktan zevk aldığı içindir ki onları toplar.

«Bir ev sahibinin kendisi yaptığı toplantılardan zevk almazsa misafirleri nasıl alır?» der.

Evsiz, barksız Elsa Maxwell için bütün dünya kendi evi, bütün aşçıbaşılar da kendi aşçıbaşılarıdır. Ayrı ayrı memleketlerde verdiği bu ziyafetler o memleketlerin özellikleri ile doludur.

Monte Carlo'daki ziyafetleri Hotel de Paris'de verir. Burası eskiden olduğu gibi hâlâ da Avrupa'nın en iyi oteli, asalet ve kibarlığın hâlâ revaçta olduğu tek yerdir.

Venedik'te, Büyük Kanal üstündeki Royal Daniel'i tercih eder. Çünkü dünyanın en büyük balo salonu buradadır. Her sene kasımda burada, sabaha kadar süren yemekli bir balo verir.

New York'taki ziyafetleri için Waldorf Astoria Oteli en hoşlandığı yerdir. Çünkü burası yeni dünyadaki rahatlığın zirvesine ulaşmıştır.

Paris'te Restaurant Laurent tek toplantı yeridir. Çünkü Champs Elyseé'deki bu lokanta da en iyi Fransız yemeklerinin pişirildiği ve en iyi Fransız şaraplarının bulunduğu lokantadır.

Elsa Maxwell içki içmediği halde ziyafetlerinde şaraba büyük önem verir. Kendisi nadiren bir, iki yudum içer. En sevdiği içki buzlu portakal suyudur. Bunu bol bol içer. Yapılışı çok basit yahut çok zor olsun bütün yemekleri sever. Her ağzının tadını bilen gibi neyin zamanı ise onların yenmesini ister. Masasını sırf lüks olsun, göze güzel görünsün diye konservelerle doldurmaz. Evsiz, mücevhersiz, hizmetçisiz, servetsiz olarak, insan denen o büyük hazinesi içinde böylece mesut, bahtiyar yaşar.

Japon Kadını da Güzelleş

UZAKDOĞUNUN tezatlar memleketi olan Japonya, batı âlemi ile her yönden yarış halindedir. Bu yarışma sadece Yokohama'da denize indirilen dev tankerler veya Tokyo'nun eğlence bölgesi Ginza caddesindeki dans lokallerinde çılgınca oynanan Rock'n Roll'a inhisar etmiyor. Bir ilkbahar akşamı Tokyo'nun parklarında, dolaştığınız zaman, rengârenk kimonolar giymiş takunyalı kadınların serçeler gibi zıplıyarak yürümelerinin yanı sıra, Christian Dior veya Nina Ricci'nin en son modellerini giymiş çekik gözlü dilberlere de rastlarsınız.

Japon kadını yalnız giyimde değil, güzelleşme konusunda da artık batılı hemcinslerinden geri kalmıyor. Halbuki Japon kadını bilindiği gibi, fıtrî bir güzelliğe sahiptir ve atalarından kalma usullerle ve türlü merhemlerle güzelliğini muhafaza eder. Eski Japon enstamplarında görülen kiraz çiçekleri gibi şeffaf teninin hikmeti de budur. Ama anlaşılan modern Butterfly'lara bu yetmiyor. Bu sahifede bunun bir misalini veriyoruz. Resimler, Japonya'nın Shibuya şehrinde tamamen batı anlamında yapılmış «Shiseido Güzellik Enstitüsü» nde çekilmiştir. Tepeden tırnağa kadar güzelleşmek burada takriben 250 liraya malolur. Bu para, çalışan Japon kızlarından çoğunun bir aylık kazancı olduğu halde bu güzellik fabrikası günün her saatinde dolup taşar. Burasını idare edenlerin şaştıkları başlıca nokta, müşterilerin soyunma hususunda gösterdikleri çekingenliktir. Oysa Japon hamamlarında kadın erkek bir arada yıkanır. Tuhaf ama şaşmamalı. Yukarıda da söylediğimiz gibi burası tezatlar memleketidir.

SÜT BANYOSU

Bundan iki bin yıl önce ünlü Mısır Kıraliçesi Kleopatra için her sabah Iskenderiyenin bütün eşekleri seferber edilirdi. Kıraliçe bu sevimli yaratıklardan sağılan sütle banyo yapardı. Şahane güzelliğini bu süt banyolarına borçlu olduğuna inanırdı. Tabii ki Shiseido Güzellik Enstitüsünde de Japon dilberleri Kleopatra'nın izinde yürüyorlar.

HERŞEYDEN ÖNCE TIBBI MUAYENE — Japonlar dereyi görmeden paçayı sıvamazlar. Her işte dikkatli ve titizdirler. Manikürcü kızlar müşterilerinin tırnaklarını düzeltirken bile ağızlarını maskelemeyi ihmal etmezler. Aynı şekilde güzelleşmek isteyen bir kimse herşeyden önce tıbbi muayeneden geçmek zorundadır. Resim, türlü cenderelere girmeden önce tansiyonu ölçülen bir müşteriyi göstermektedir.

...ek İstiyor

SİHİRLİ KAYIŞ — Kusursuz insan olmaz. Kiminin kaşı güzel olur, kiminin de gözü. Kadında en çok göze batan uzuvlar hiç şüphe yok ki bacaklardır. Shibuya'daki güzellik fabrikasında bacaklardan yana pek talihli olmayan kadınlar «Sihirli Kayış» sayesinde bu kusurlarından kurtulabilmektedirler. Muayyen titreşimlerle çalışan bu kayış sayesinde kalın bacaklar kısa zamanda inceltilebilmektedir.

MANSFIELD MADE IN JAPAN — Japon kadınları haklı olarak Jayne Mansfield'den aşağı kalmak istemiyorlar. Göğüslere yapılan masaj ve sürülen özel bir krem sayesinde istenilen neticenin elde edilmesi işten bile değil. Göğsün ebadı müşterinin arzusuna bağlı.

BUHAR BANYOSU — Güzellik uğruna nelere katlanılmaz ki. Firavunlar misali bezlerle sımsıkı sarılan güzellik adayı muvakkat tabutuna yerleştiriliyor (üstte). Sonra sandukanın kapakları kapatılıyor (yanda). Sıcak buharların verdiği ter sayesinde vücudun fazla yağları atılır.

AMELİYAT MASASINDA — İlk bakışta önemli bir yüz ameliyatını andıran bu sahne, aslında yüzde bulunan tüylerin en son sistem aletlerle bir daha çıkmıyacak şekilde alınmasını gösteriyor.

Amerikalıların PIONEER'i de güneş'in etrafında dönmeğe başladıktan sonra

GÜNEŞ SİSTEMİNİN BUGÜNKÜ MANZARASI

Sovyetlerin 2 ocak 1959 da güneşe fırlattıkları Lunik suni peykinden sonra Amerika Birleşik Devletleri de 3 mart 1959 da Pioneer IV suni peykini güneşe fırlattılar. Peykten üç buçuk gün devamlı radyo işaretleri geldi. Sonra kesildi. Pioneer IV, fırlatılışından 41 saat sonra ayın mahrekinden çıkarak yüzyıllarca fezada kalmak üzere güneşin peyki olmuştu. Dünyanın etrafındaki suni peyklerden sonra, insanoğlunun, güneşin mahrekinde de iki suni peyki vardı. Yandaki şemada, bu iki peykin atılışından sonra güneş sisteminin manzarası görülüyor. Bu şemaya güneşin çok uzağında bulunan ve insanoğlunun daha uzun seneler erişmesine imkân olmıyan Jüpiter, Satürn, Üranüs, Neptün ve Plüton seyyareleri dahil edilmemiştir...

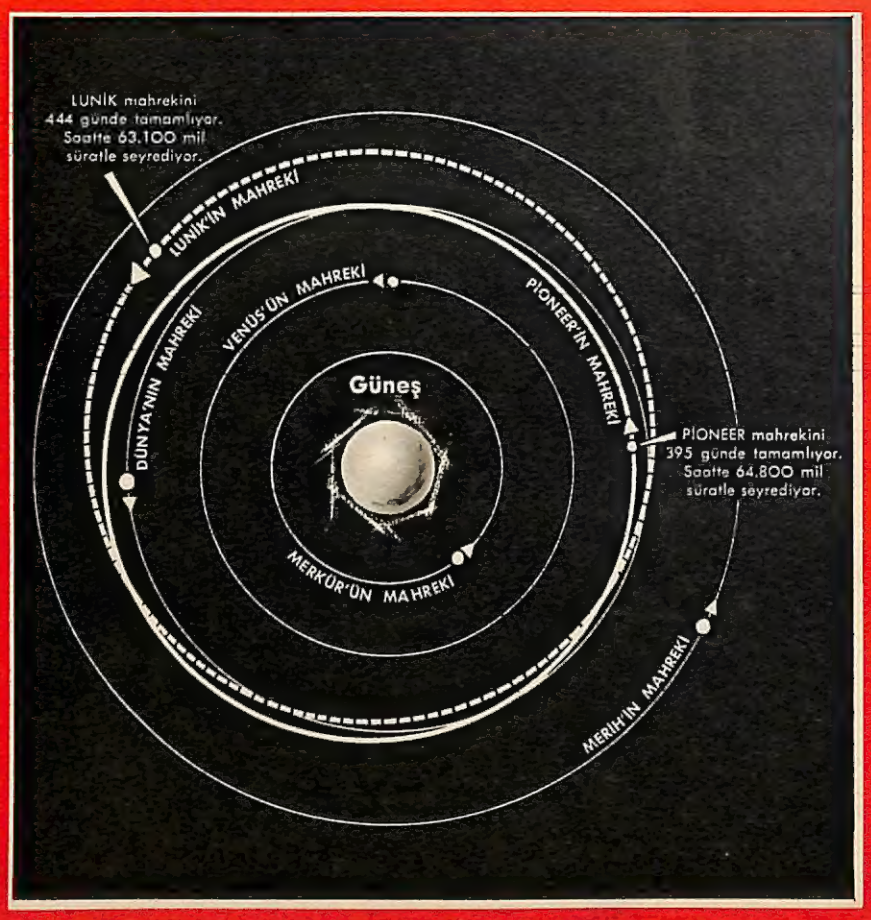

LONDRA MUHABİRİMİZ EDİBE DOLU BİLDİRİYOR:

Zamanımızın en meşhur balerinlerinden Margot Fonteyn sinema düşmanıdır. Buna rağmen geçenlerde hayatında ilk defa olarak kamera karşısında dans etmeyi kabul etti. Ama kendi filmini seyretmemeye de yeminlidir.

Zoraki Film Yıldızı

PAZAR günleri, Londra'nın belli başlı tiyatroları gibi, meşhur Covent Garden de kapalıdır. Hattâ o günler, yeraltı treni Covent Garden istasyonunda durmadan geçer. Geçenlerde iki pazar üstüste gene durmadı, ama ünlü Covent Garden operası, kuruluşundan beri ilk defa olarak bu günlerde faaliyetini tatil etmedi. Her gece Londra'nın en şık kadınlarının içinde oturdukları kırmızı kadife koltuklar sökülmüş, kameraların üzerinde kaydığı raylar, iri projektörler ve sayısız teknisyenlerle koskoca bina, ilk defa bir film stüdyosu haline gelmişti. Filmin baş aktörleri, İngiliz Kıraliyet Balesi'nden Margot Fonteyn ile bu yıl Sir unvanını alan Michael Somes'du. Batı dünyasının en ünlü dans yıldızlarından sayılan Margot Fonteyn'in başlıca üç özelliği, Saray tarafından asalet unvanı verilmiş ilk dansöz olması, Panama'nın Londra nezdinde fahri Sefiresi bulunması ve sinemadan nefret etmesidir. Filmin prodüktörü Rank Organisation'in davetlisi olarak, iki pazar üstüste orada bulundum. Bir dinlenme anında büyük dansöze, yıllarca bütün film teklifini reddetmesine rağmen, gene de sonunda sinema için dans ettiğini hatırlattım ve bundan memnun olup olmadığını sordum. «Sanat hayatımın bir maraton günü bu» diye söze başlıyan yıldız şöyle dedi: «Memnunum, çünkü gene de sahnede oynadım, bunda değişen bir şey yok ki». 600.000 sterlin ile iki pazar tatiline malolan filmi, Margot Fonteyn hariç, herkes seyredebilecek. Çünkü o, film seyretmemeğe yemin etmiştir.

Panama'nın Londra Sefiresi Margot Fonteyn in kameraların durduğu sırada çekilen bir resmi. Altta da ünlü dansöz, iki sahne arasında yorulan ayaklarını dinlendirirken görülüyor.

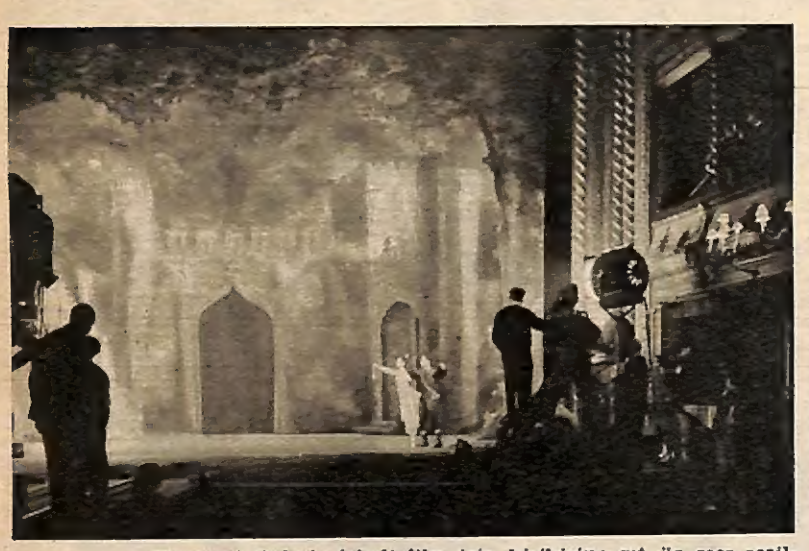

«Kıraliyet Balesi» isimli film için biribirine zıt üç eser seçilmiştir: Çaykovski'nin romantik Kuğular Gölü, Strawinsky'nin neoklasik Ateş Kuşu ve Frederick Ashton'un modern Ondine isimli baleleri. Resim, bir sahnenin çekilişini gösteriyor.

KIRALIÇENIN devamlı üzüntü sebebi olan bazı şeyler daha vardır. Ana Kıraliçe ile Prenses Margaret'in aralarındaki yakınlık kimsenin gözünden kaçacak gibi değildir. Halbuki Elizabeth'le annesi arasında hiçbir vakit böyle bir yaklaşma olmamıştı.

DAHA ÇOK MU SEVİLİYOR?

Ana Kıraliçenin başka bir hususiyeti de her zaman ve memnuniyetle halk arasına girmesi, onlarla konuşması, dertlerini dinlemesi, sırasında da onlarla birlikte ağlamasıdır. Onunla İngiliz halkı arasında iki tarafı biribirinden ayıran hiçbir duvar yoktur. Başka bir deyişle: Ana Kıraliçe bütün dikkat ve teveccühü kendi üzerinde toplamış durumdadır. Halbuki Elizabeth'in kanaatine göre, bu itibar yalnız Kıraliçelere mahsus olmalıdır.

İngiltere'de dedikodusu fazla yapılmıyan, fakat herkesçe bilinen bir hakikat de, Prenses Margaret'in, eniştesi Edinburg Dükü'ne karşı olan antipatisidir. Dük gelmeden evvel iki kızkardeş biribirlerinin en iyi arkadaşı idiler.

Prens Philip ortaya çıkınca, durum bambaşka bir şekil aldı. Elizabeth Philip'i ilk andan beri beğeniyordu. Buna karşılık Margaret eniştesine başlangıçtan beri fazla ısınamamış gibiydi. Her vesile ile Prens Philip'i iğnelemek, yahut hoşnutsuzluğunu belirtmekten kendini alamıyordu.

KÜÇÜK KIZLARIN YATMA ZAMANI

Bir gün Margaret birçok kimsenin önünde bir söz sırası geldiği vakit, ablasına Philip için gene iğneleyici bir eda ile şöyle dedi:

— Onu emekli sinema yıldızlarına benzetiyorum. Hiçbir fevkalâdeliği yok gibi geliyor bana.

Elizabeth arkasını dönerek sinirli bir ifade ile:

— Küçük kızların yatıp uyuma zamanı geldi... dedi. Haydi iyi geceler...

Bu konuşma daha sonra Philip'in de kulağına gitti. O sırada etrafında bulunan gençlere karşı işi şakaya boğarak:

— Ah şu Margaret! dedi!.. Pek şakacı kızdır.

Bu sözleri söylemekle beraber, Philip'in gözlerindeki hiddet ifadesini belki etrafında bulunanlardan bazıları farketmişlerdi. Zira, bu Margaret'in, eniştesini başkalarına karşı gülünç hale getirmek için yaptığı imaların ilki değildi.

Kızkardeşlerin daha canlısı ve sevimlisi olan Margaret'e karşı daha doğduğu zamandan beri başka türlü bir alâka ve yakınlık gösterilmişti. Bu fark belki onun daha küçük olmasından ileri gelmekte idi. Elizabeth'e ise bu kadar alâka ve yakınlık gösterilmemesi, onda ailesinin kendisini ikinci derecede tuttukları endişesini uyandırmış ve bu fikir belki de kardeşine karşı başlıyan bir soğukluğun nüvesi olmuştur. Margaret dilediğini yapıp hayatın tadını çıkarırken, kendisinin «şunu yapma, bunu yapma» deneceğinden korkmadan en ufak bir harekette bulunması kabil değildi. Gerçi kardeşinin küçük ve kendisinin ise tahtın namzedi olduğunu Elizabeth idrak ediyorsa da, gene de Margaretin hallerine gıpta ediyor ve ona kendinden daha fazla serbestlik tanınmasına kızmaktan kendini alamıyordu. Kaç defalar:

— Ben niye dilediğimi yapmıyayım? Ona gelince müsaade var, her istediğini yapıyorsunuz. Bir gün bu serbestlik hepimizin başına üzüntü olacak.

Philip'i tanıdıktan sonra Elizabeth

İNGİLİZ SARAYINA EN YAKIN ÇEVRELERİN İFADESİNE GÖRE :

Bütün Hususiyetleriyle Kıraliçe Elizabeth ve Kocası Prens Philip

DERLEYEN: D. MASON — ÇEVİREN: A. MAZHAR KUNT

kızkardeşine karşı cephe almağa başladı. Onun gururunu kırmak gayesini güden bir zihniyetle kızkardeşine çatmak için âdeta vesile arıyor gibi idi.

Buna misal olabilecek birçok hâdiseler vardır. Meselâ bir akşam Philip ve Elizabeth Balmoral şatosuna gitmeğe karar verdiler. Akşamın geç saatinde şatoya geldikleri zaman, Margaret'in şatoda bazı arkadaşları ile bir toplantı yapmış olduğunu gördüler. Hayli neşeli geçen bu toplantı, onların şatoya gelişleriyle daha ilk anda zaten tatsızlaşıvermişti. Biraz sonra da Elizabeth çehresinde her zamanki sakin ve sabit tebessümü ile Margaret'in yanına yaklaştı:

— Haydi Margaret, artık odana çekilmek zamanı geldi! dedi.

Bu harekete Prenses kimbilir ne kadar içerlemişti. Ama elden ne gelirdi?

Bütün bunlardan Elizabeth'in Ingiltere'de sevilmediği hükmünü çıkarmak gene de yerinde sayılmaz. Kıraliçeyi tutan ve her hareketini, her icraatını beğenenler de çoktur. Yalnız halkın Kıraliçeye gösterdiği teveccüh, daha ziyade hürmet, Prenses Margaret'e karşı duyulan his de doğrudan doğruya sevgidir. Margaret nedense herkese pek sevimli ve cana yakın gözükmektedir. Sokaktan geçen herhangi bir Ingilize sorulsa, Margaret'in kendilerine ait bir insan hissini uyandırdığını hiç tereddüt etmeden ifade eder. Margaret'in kendine göre bir şahsiyeti vardır.

Margaret'le Philip kabil olduğu kadar biribirleriyle karşılaşmamağa dikkat ederler. Mustar kalmadıkça, istiyerek biribirleriyle fazla görüşmek istemezler. Bu hal Philip'in damatlığından beri hep böyle devam edip gitmektedir.

Kıraliçe Elizabeth, aradaki bu gerginliği ortadan kaldırmak için çok gayret sarfetmiştir. Daha bidayetten beri eniştesine ısınamıyacağını anladığı Margarete karşı, yakınlık ve sıcaklık göstermeğe ve gönlünü etmeğe teşebbüs etmiş, bu suretle bu soğukluğu bertaraf etmeyi ummuştur. Düğünden evvel, Kıraliçenin gelinlik elbise seçmesi lâzım geliyordu. Norman Hartnell'in modellerinden seçilecek elbisenin intihabında Elizabeth, Margaret'in de kendisine yardım etmesini rica etti. Ayrıca, nişan yüzüğü yapılmak üzere Wales' den gelen altın külçesinden, yüzük yapıldıktan sonra, artan parçayı da Margaret'e hediye etti. Margaret'in bu külçeyi hâlâ sakladığı söylenmektedir. Başka vesilelerle de Elizabeth, ailenin huzurunu arttırmak için kızkardeşini müdafaa etmiştir. Bu da, zaman zaman hissiyatına mağlûp olmakla beraber, Kıraliçenin iyi kalbli bir insan olduğunu gösterir.

Kıral VI. George, Margaret'in Earl of Dalkeith'le evlenmesini istemiş, Margaret ise bunu hiç istememişti. Bunun üzerine Elizabeth babasına, bu izdivaçta ısrar etmemesini söyliyerek kardeşini müdafaa etmişti.

— Margaret Dalkeith'i beğenmez değil ama, evlenecek kadar sevmiyor, diyerek kızkardeşinin tarafını tutmuştu.

Bu sözü söylediği zaman tabiî Margaret'in Peter Towsend'e karşı temayülü olabileceği aklına bile gelmemişti. Bunu bilse acaba gene aynı şeyi söyler mi idi?... Kimbilir.

Tahta geçtikten sonra Elizabeth, o zamana kadar biraz başı boş bırakılmış olan kızkardeşinin hareketlerine artık gem vurmak zamanının geldiğini ve Margaret'in bir Kıraliçenin kızkardeşinden beklenecek şekilde hareket etmesi icap edeceğini söylemişti. Lâkin Margaret, hususi hayatına ait şeylere karşı yapılan bütün müdahalelere itiraz etti. Philip de Elizabeth'in tarafını tutunca Prenses büsbütün içerledi ve Philip'e kızkardeşi aleyhinde bazı sözler söyledi...

PHILIP'TEN SONRA TOWNSEND

1954 senesinde sarfedilen sözlerin ne olduğu belki günün birinde meydana çıkacaktır. O tarihten beridir de, iki kızkardeş ancak mecbur oldukça biribirleriyle görüşmektedirler. Hele Townsend meselesi durumu büsbütün çığrından çıkarmıştır. Elizabeth bu maceranın lâkırdısına bile tahammül edememektedir. Bu vaziyet karşısında Margaret, ne Kıraliçe, ne de Prens Philip'le bir daha hususi mahiyette görüşmemiye, ancak, resmî mecburiyetler tahtında onlarla karşılaşacağına yemin etti. 1955 teki bu yemini Margaret bugüne kadar tutmuştur. Geçen sene Elizabeth'in evlenme seneyi devriyesine davet edildiği halde, başka bir davete icabet etmek zorunda olduğunu ileri sürerek, gitmemiştir. Ancak gece yarısı, kutlama merasimi geçtikten sonra toplantıya gelip, ablasını şöyle bir görmüştür. Elizabeth bunu hiç affetmemektedir.

Prenses Margaret, aşkının ümitsiz hale gelmesindeki suçu doğrudan doğruya Elizabeth ve Philip'e yüklemektedir. Bir müddet evvel oturduğu Clarence House'da acı acı dert yanarak:

— Onun kocası var, çocukları var, hayatından memnun. Başkaları mesut olmuş, olmamış, onu ilgilendirmiyor... Kadınlıkla alâkası yok, o sadece Kıraliçe, hem de doğuştan Kıraliçe... Ben onun Kıraliçelik itibarını gölgeliyecek bir şey yapmıyayım da, ne olursa olsun, ama benim gönlüm kırıkmış, yahut hissiyatım şöyle veya böyleymiş, ona göre hava hoş.

Margaret ile ablası arasındaki gerginlik hâlâ durumunu muhafaza ediyor. Iki taraf da bunu ortadan kaldırmak için henüz bir şey yapmış değillerdir. Margaret hep bildiğini okumakta devam ediyor. Gene eski ahbaplarından Billy Wallace'la buluşuyor, Rahip Simon Philipps'le yemek yiyor, fakat onu yakından tanıyanlar, eski canlı, neşeli Margaret'ten eser kalmadığını söylüyorlar. Kıral ailesi de artık onun evlenmiyeceğine kanaat getirmiş gibi.

Işte kıral ailesinin bugünkü görünüşü bundan ibaret. Istikbalin neler hazırlıyacağını, ortaya daha ne gibi hâdiseler çıkaracağını ancak zaman gösterecek.

SON

Margaret'in «emekli sinema yıldızlarına benzettiği ve kendisinde hiçbir fevkaladelik bulamadığı» Prens Philip, Yeni Gine'li yerliler arasında (üstte). Yanda da İngiliz halkının çok sevdiği Ana Kıraliçe, kızı Kıraliçe Elizabeth ve torunu Prenses Anne ile birlikte görülüyor.

Kavganın sebebi Musul isyanının tam hikâyesi

9 MART 1959 günü, komünist elebaşılar idaresindeki Kasım taraftarı binlerce «Sulh Cephesi» mensubu, bir sulh gösterisi yürüyüşünde bulunmak üzere hususi trenler ve otobüslerle Irak'ın 200.000 nüfuslu Musul şehrine geldiler. Musul'daki Nâsır taraftarları ile itişip kakışmağa başlıyarak gene Nâsır taraftarı bir lokantayı ateşe verdiler. Musul Merkez Komutanı 40 yaşındaki Albay Abdülvahab Şavvaf, telefonla Bağdat'ta General Kasım'ı arayarak durumu anlattı ve nizamı sağlamak üzere asker kullanmak için müsaade istedi. Kasım vakit kazanmak için kaçamaklı bir cevap verdi.

Şavvaf'ın erkek kardeşi, Kasım hükümetinde Sağlık Vekili, fakat kendisi koyu bir Arap milliyetçisi idi. Geçen temmuzdaki ihtilâlden sonra da şöyle demişti:

«Gayet tabiî ki Irak Arap Birliğine dahil olacaktır.»

Bu temenni ne Kasım'ın, ne de onun komünist taraftarlarının arzusu idi. Bu durum ve o gün Musul'daki karışıklık ile Kasım'ın kaçamaklı cevabı üzerine Şavvaf, bir müddetten beri kafasında yer etmeğe başlamış olan isyan fikrini tatbik mevkiine koymağa karar verdi.

Irak'taki Arap milliyetçiliğinin merkezi Musul idi. Bunlar Nâsır'ın Arap Birliğine dahil olmak istiyorlar, Kasım'ı kendilerine mâni olmakla itham ediyorlardı. Musul ve çevresi milliyetçi olmakla beraber, onların da etrafı, komünistlerin sızmağa muvaffak oldukları, kendilerine düşman, kuvvetli Kürt kabîleleri ile çevrili idi. Bununla beraber Kasım bilhassa bir huzursuzluk yaratmak istemedikçe, Musul hiçbir zaman bir komünizm kampanyasına girişmeğe müsait bir yer değildi.

İsyan vaktinin geldiğine iyice hükmetmiş olan Şavvaf, kendisine sadık Beşinci Tugayı harekete geçirerek 300 komünisti yakalattı. Bu gösterinin başında olan Bağdat'lı tanınmış siyasi ve avukat Kâmil Kazancı'yı vurdurdu. Kendine daha fazla taraftar toplamak için de kuzeydeki askerî birlik komutanlarını kendi tarafına geçmeğe davet etti. Bir müfreze göndererek Irak Petrol Kumpanyası'nın o civardaki bir kampında olan bir İngiliz teknisyeni ile onun portatif telsiz vericisini kaçırttı. Bu verici ile vatandaşlarını kendi etrafında toplanmağa çağırdı. Musul radyosundaki bu ses şöyle diyordu:

İsyanın kahramanı Şavvaf

«Aziz vatandaşlarım! Ayaklanın! İhtilâle ihanet etmiş olan diktatörü öldürmek zamanı gelmiştir.»

Şavvaf hangi kabîlelere itimat edebileceğini bildiği için, 60.000 silâhlısı olan Şamar kabîlesine ve daha başkalarına, Suriye hududu boyundaki bedevilere haberler gönderdi. Binlerce Şamar'lı, Musul'a aktı.

Ertesi sabah ihtilâlin katî darbesi vurulacaktı. Şavvaf, eski model bir uçak ile iki pilotu Bağdat'ın on iki mil kuzeyindeki radyo verici istasyonunu bombalamağa gönderdi. Bu uçak istasyona fazla bir zarar vermedi. Buna mukabil Irak Hava Kuvvetlerinin Kasım'a sadık dört uçağı Şavvaf'ın karargâhına hücum ederek, karargâhı bombaladı. Sonra daha alçaktan uçarak altı, yedi subayı öldürdü. Şavvaf yaralandı. Yaralarını sarmak için karargâhından çıktığı zaman da artık oyunun kaybedilmiş olduğuna hükmeden çavuşlarından biri tarafından makineli tüfek ve süngü ile öldürüldü.

Şavvaf'ın ölümü üzerine Musul kanlı bir anarşiye sahne oldu. Asi askerler, Kasım'a sadık arkodaşları ile vuruştular. Sulh Cephesi mensupları Nâsır taraftarlarına ateş ettiler. Şavvaf'ın cesedi sokaklarda sürüklendi. Sonra bir otomobile konarak Bağdat'a götürüldü. Üç Amerika'lı, anarşinin devam ettiği iki gün boyunca İstasyon Oteli'nin barına saklanarak ölümden kurtuldular.

Hükümetin arzusu üzerine Musul çevresindeki Kürt kabîleleri Musul'a girerek eski düşmanları Şamar muharipleri ile mücadeleye tutuştular. Şamar'ların reisi Şeyh Ahmed'i öldürdüler. Cesedini ayaklarından, şehirdeki köprülerden birine astılar.

Dört gün Musul sokaklarında makineli tüfek ve tüfek seslerinden geçilmedi. Askerî cipler caddelerde ceset sürükledi. Zırhlı arabalara dolmuş asker ve siviller, Kasım için durmadan tezahürat yaptılar. Çarpışmaya devam eden âsiler evlere, kapalı yerlere çekilmişti. Kasım taraftarı asker ve siviller de sokaklardan, açıklık yerlerden onların işgali altındaki bu evlere ve barakalara ateş ediyorlardı. Çarpışmalar ecnebilerin bulunduğu bölgelere de sirayet etmişti. Fakat bir ecnebinin dahi burnu kanamadı.

Dördüncü günün sonunda hükümet kuvvetleri caddelerdeki yanmış, parçalanmış vasıtaları kaldırmağa başladığı zaman, elektrik direklerine, otobüs duraklarına ve köprülere asılmış 45 çıplak ve oraları, buraları kesilmiş ceset sayıldı. En az 500 kişi ölmüştü. İsyanın bastırılması üzerine, ayaklanmaya katılmış olduklarından şüphe edilen askerler, kabile ve şehir halkı mahallî mahkemelerce muhakeme ve hapsedildiler. Suriye kaynaklı haberler,Şavvaf taraftarı kabîlelerin uzun zamandan beri kendi aralarında gizlice muhabere ettiklerini, kanlarının son damlasına kadar Kasım ve komünistlere karşı mücadele etmek hususunda and içmiş olduklarını yazıyordu. Bazı kabîleler, reislerini kaybetmişler, yüzlerce ölü vermişler, yüzlercesi de hapsedilmişti. Geri kalanlar kendi bölgelerine çekildiler. Irak'a zahirî bir sükûnet avdet etti. Fakat bu sükûnet her an patlamağa hazır bir yanardağ sükûnetinden başka bir şey değildi.

HAYAT HERGÜN YENİDEN BAŞLAR

YAZAN: BESSIE BREUER — ÇEVİREN: AYKUT GÖRKEY

JOAN hastaneden çıktığı zaman doktor Feingold kapıda otomobiliyle bekliyordu. Genç kadın odasını terketmeden önce komşu odadaki hastayı ziyaret etmişti. Dördüncü çocuğunu dünyaya getiren bir kadındı. O kadar mesuttu ki, mütemadiyen gülüyor:

— Oğlumu görmelisiniz, diyordu. Güzel değil ama, çok sevimli. Bundan önceki üç çocuğum kız olmuştu. Kocam seyahatten dönüp de oğlumuzu görünce ne kadar sevinecek!

Joan asansörde o kadını düşünmüştü. Mesut bir kadın, hakiki bir anneydi. Kendisi gibi, babasız bir çocuk annesi değildi!

Doktor Feingold Joan'u yeni evine götürdü. Dört katlı bir apartmanın en üst katıydı burası. İki odalı minicik bir daireydi. Eşyaları eski stil fakat bakımlı ve temizdi. Feingold:

— İki gün sonra muayenehanemde görüşürüz, diyerek gittikten sonra, Joan yeniden yalnız kaldı. Yabancı bir evde, yapayalnız. Hayır yalnız değil, daha ismini bile koymadığı küçük oğlu ile!...

Acaba ismini ne koymalıydı? Birkaç güne kadar birinci ayını doldurucaktı, nüfus kaydının yaptırılması lâzımdı. Öyle bir isim olmalıydı ki, babasını da hatırlatsın. Joan birdenbire irkildi. Çocuğunu kucağına alarak odanın içinde dolaştı. Çocuk yalnız kendisine aitti, ona istediği ismi verecekti...

■

Bir sabah Joan, kapının dışında kendisine hiç yabancı gelmiyen bir ses duydu. Alma'nın sesine benziyordu bu ama, herhalde o olamazdı. Joan Alfred Goodman'a New York'taki adresini vermişti. Bu adrese sadece annesi bir kart göndermişti, o kadar. Diğerleri kendisiyle hiç alâkadar olmuyorlardı. Hattâ Enzo bile Hollywood'daki adresini bildiği halde mektup yazmamıştı. Alma da öyle. Fakat Alma zaten hiç mektup yazmazdı ki... Ya telefon eder veya kendisi gelirdi.

Joan sokak kapısına doğru yürüdü. Dışarıda birisi vardı, «Joan» diye sesleniyordu. Genç kadın heyecanlı bir şekilde kapıyı açtı, karşısında Alma'yı buldu. Kucaklaştılar. Alma içeriye girince odayı şöyle bir dolaştı. Bir köşedeki çocuk beşiği, masanın üstünde duran çeşitli bebek mamaları, biberon, lâstik donlar müthiş hayretini mucip olmuştu. Demek bütün bunlar Joan'a aitti. Gözü meşhur olmaktan başka birşey görmiyen mağrur ve inatçı Joan'a!

Beşiğe yaklaştı:

— Çok güzel bir çocuk, diye mırıldandı, ismi nedir?

— Adam...

Joan bir gece evde oğlunu göğsüne bastırmış, hıçkırarak ağlarken, bu çocuğun ilk ve son evlâdı olacağını düşünüp ona Adam ismini vermişti.

Alma arkadaşına doğru dönerek:

— Sen nasılsın? diye sordu.

Joan neşeli görünmeye çalıştı:

— İyiyim, dedi.

— Memnun oldum. Seni tesadüfen buldum biliyor musun? Goodman'ın yazıhanesine uğramıştım. Masasında adresini gördüm.

— Saklanmak niyetinde değildim ki.

— Öyle mi? Peki şu halde neden Federico senin izini bulabilmek için deli oluyordu?

— Federico mu?

— Öyle ya. Bana Roma'dan telefon etti. Hem de genç âşığın adına. Neydi ismi onun?

Joan'un çehresinde acı bir tebessüm belirdi:

— Enzo, diye mırıldandı.

Alma:

— Senin nerede olduğunu öğrenmek istiyormuş Enzo, dedi. Amerika'ya gelecekmiş.

Joan'un hafifçe dudak büktüğünü görünce de ilâve etti:

— Memnun olmadın galiba? Çocuğunun bir babaya muhtaç olduğunu bilmiyor musun?

Joan birdenbire dikildi. Sert bir sesle:

— Bir çocuk sadece şefkate muhtaçtır! dedi.

— VII —

Günler, kapalı ve yağışlı bir hava gibi ağır ağır, bunaltıcı bir sıkıntı içinde geçiyordu. Daha Joan hastanede iken doktor:

— Çocuk her gün arabayla temiz havada dolaşmak ister, demişti.

Halbuki Adam'ın arabası yoktu. Joan onu ancak battaniyesine sarıp kucağına alarak parka götürüyor, arabalarla, pusetlerle dolaşan çocukların içinde gezdiriyordu. Bir çocuk annesi olduğu günden beri ne kadar çok şey öğrenmişti. Doktor Feingold'un muayenehanesine her gidişte, bu genç ve hassas doktorun Adam'la dakikalarca uğraştığını, büyük bir ihtimam gösterdiğini gördükçe, çocuk ne mâna ifade eder daha iyi anlıyordu.

Doktor Feingold'a karşı içinde değişik bir bağlılık vardı. Çocuğu ile genç doktor arasında bir köprü kuran sıcak, yumuşak bir hisli bu. Adam'ı kollarının arasına alıp göğsüne bastırdıkça kalbinden Feingold'a doğru ılık ılık bir yakınlaşma taştığını hissediyordu. Bu his Joan'u korkutmuştu. Adam'ı götürmek için muayenehaneye gittiği günlerin haricinde doktorla hiç karşılaşmamağa gayret ediyordu. Ailesinden para geldiğini, sıkıntısı kalmadığını söylemişti. Halbuki kirayı bile doğru dürüst veremiyordu. Adam'a araba alabilmek için elinde kalan son mücevherlerini de satmıştı.

Bu şekilde uzun zaman yaşıyabilmesine imkân yoktu. Hattâ durumu daha da kötüleşecek, kenar mahallelerdeki bekâr odalarına kadar düşecekti. Bu bekâr odalarında boş yer aradığı zaman, saçları boyadan çamurlu mısır püskülü gibi katılaşmış, altın dişli, şişman ev sahibesi:

— Eğer yalnızsan gecesi üç dolâr, demişti. Erkek de getireceksen beş dolâr alırım! Bundan rahat yer de bulamazsın.

Joan, her şeyden habersiz mırıldanıp duran, boş nazarlarla odanın tavanına bakan Adam'la yalnız kalınca, hayatının daha ne kadar berbat olabileceğini düşünüyor, bir tren kompartımanında başlıyan kötü kaderi aklına geldikçe, sessiz sedasız ağlıyordu.

Hollywood'daki evini hiç bir vakit unutmamıştı. Fakat öyle garip bir hisli ki bu, sanki o evi de kaybedecek olursa, hayatta artık hiçbir şeyi kalmıyacağını zannediyordu. Bütün sıkıntılı günlerin bir gün geçeceğine, tekrar Hollywood'a, sinema hayatına döneceğine inancı vardı. O zaman da, dayalı döşeli duran bu eve ihtiyacı olacaktı.

Acaba Alma'ya telefon etse, evi kiraya vermesini söylese bir müşteri bulunur muydu? Herhalde Hollywood'da film çevirmek için muvakkaten bulunan ve geçici bir daire arıyan artistler olmalıydı. Bunu ancak Alma temin edebilirdi.

Joan ertesi sabah Alma'yı Hollywood'da aradı. Sekreteri iş münasebetiyle New York'a gittiğini söylemişti. Bunun üzerine önce «Hampshire House Hotel»e, sonra «Saint Regis»e, «Pierre»e telefon etti. Alma'yı hiç birinde bulamıyordu. Nihayet «Plaza»da ele geçirebildi. Fakat Alma âdeta soğuk bir sesle:

— Şimdi çok mühim bir işim var, demişti, ne söyliyeceksen on beş dakika sonra ara!

Joan telefonun başında bir müddet hareketsiz kaldı. Parasının ikinci bir telefona bile sarfedilmiyecek kadar hesaplı olduğunu Alma aklına getirebilir miydi? Hele kenar mahallelerdeki kötü bekâr odalarından birine taşınmak üzere olduğunu öğrense ne kadar hayret ederdi.

Joan kimseye kabahat bulamıyordu. Asıl suçlu kendisiydi. Kadınlık mücadelesindeki mağlûbiyet, meslek hayatına da bu ağır darbeyi indirmişti.

İkinci telefon muhaveresinde Alma'ya randevu verdi. Riverside Park'ta buluşacaklardı. Joan her gün bu parkta Adam'ı gezdiriyordu. Sıkıntılı, kederli oluyordu, hiç kimseyle konuşmuyordu ama, bir bakıma rahat sayılırdı. Bu defaki gibi heyecanlandığını hatırlamıyordu. Alma'dan para isteyebilir miydi acaba? Bu cesareti bulabilmek için söze nereden başlamak gerektiğini bile bilmiyordu.

Alma parka geldiği zaman, Joan'un bir şey söylemesine meydan vermeden:

— Senin bu haline çok üzülüyorum Jo, dedi. Ne kadar inatçı bir insansın. Hem kime bu inat? Nedir bu küskünlük? Bak ne kadar zayıfladın. Adam da öyle, rengi solmuş çocuğun. Bu daha kaç zaman devam edecek böyle? Eğer beni aramasaydın, ben sana gelecektim. Beraber «Plaza»ya gideceğiz, benimle kalacaksın. Orada iki odalı, banyolu bir daire tuttum. Marie Louise isimli bir Fransız hizmetçi de var. Saatine bir dolâr ödüyorum. Adam'a bakar, gezdirir, uyutur. Sen de biraz rahat nefes alır, kendine gelirsin...

Joan şaşırıp kalmıştı. Ne cevap ve-

receğini bilemiyordu. «Plaza» da kalmak, banyolu bir dairede oturmak, tertemiz çarşaflarda, kuştüyü yastıkta yatmak... Bütün bunları sanki hiç görmemiş gibiydi. Yadırgıyordu hepsini, ama bir yandan da müthiş özlüyordu.

— Seni Hollywood'daki ev için aramıştım Alma, dedi. Artık hiç param kalmadı. Evi kiraya vermek niyetindeyim. Hiç olmazsa birkaç aylığına...

Alma arkadaşının bu kararına hiç hayret etmedi. Joan'un kadın olarak çok ağır bir yara aldığını, her geçen gün, ufak tefek kayıpların kocamanlaşıp çoğaldığını biliyordu.

— Fena fikir değil, diye mırıldandı. Nasılsa Hollywood'a gitmiyorsun. Müşteri bulacağını zannederim. Senaryo yazarı John Swanson bir hafta sonra Hollywood'a gelecek. Yeni bir müzikal komedi hazırlamak için. Stüdyoda veya otel odasında katiyen çalışamam, bana hususi bir daire lâzım diyordu. Evi ona kiralarız. Zaten altı ay kalacak. Kirayı da peşin olarak alırız.

Alma, Joan'un kendisini dinlerken biraz ferahlar gibi olduğunu, çehresindeki derin çizgilerin azaldığını, hattâ kaybolduğunu görünce:

— Sen hiç üzülme Jo, dedi. Haftaya Hollywood'dan sana altı aylık kira tutarını postalarım. Haydi şimdi kaldığın yerdeki hesabını kes, «Plaza»ya gidiyoruz.

Joan yanaklarının kızardığını hissetti. Adam'ın arabasını ileri geri çekiştirerek:

— Seni rahatsız etmesem daha iyi, diye kekeledi. Hem, şey... Borcumu ödiyecek param da kalmadı ki...

Alma arkadaşının koluna girdi:

— Düşündüğün şeylere bak hele, dedi. İki yüz dolâr yeter mi?... Kirayı alınca iade edersin... Haydi şimdi yürü, bir daha da surat astığını görmiyeyim. Gülmeyi unutmamak lâzımdır Joan!

■

Joan ufak tefek parçalardan müteşekkil eşyasını toplayıp «Plaza»ya geldiği vakit, akşam olmak üzereydi. Üniformalı bir kapıcı otomobilden inmesine yardım etmiş, Adam'ı kucağına alarak asansöre kadar getirmişti.

Alma dairesinin dışında bekliyordu. Yanında mütebessim ve samimî çehreli bir kadın vardı. Joan'u görünce hürmetkâr bir sesle:

— Bonjur madam, dedi.

Sonra kucağından Adam'ı alırken, yüzündeki tebessüm biraz daha artarak:

— Comme il est beau, cet enfant! (Ne güzel çocuk bu!) diye mırıldandı.

Joan bütün küçük çocuklara güzel dendiğini bilirdi ama, kendi çocuğu için söylendiğini doktor Feingold'dan beri ilk defa duyuyordu. Neşeli bir şekilde:

— Çok güzel değil mi? diye sordu. O kadar da usludur ki!

Dairenin karşılıklı iki odasını, kocaman banyoyu gözden geçirirken Roma'da, Renato Bardi'nin kendisine temin ettiği ihtişamı hatırladı. Mükellef bir otel dairesiydi, çiçek sepetleri doluydu ve Joan Trask mesut bir kadın, istenen bir yıldızdı. Roma'nın lüks bir otelinde, meşhur bir prodüktörün refakatinde, kokteyllerde, balolarda vakit geçiren Joan Trask mesut bir kadındı. Hiç değilse saadetin bulunabileceğine inanan bir kadındı. Ama insanların gözlerini her sabah yeni bir hayata açtıklarını unutmuştu. Ve Roma'daki mesut Joan Trask'tan bugünkü kederli ve yorgun Joan Trask'a gelinceye kadar, yüzlerce akşamdan sonra her gün yeni bir sabah, her yeni sabahın kucağında da yeni bir hayat başlamıştı. Bazan mesut, bazan âşık, bazan da alabildiğine kederli, fakat her gün değişik simalı, değişik ruhlu bir kadın olmuştu Joan...

Alma, pencerenin önünde yaşlı gözlerle dakikalardan beri hareketsiz duran Joan'un koluna girdi:

— Melankoli mi geldi sana Jo? diye mırıldandı. Nedir bu halin? Ben bazı işlerimi halletmek için gidiyorum. İstersen sen de biraz çık, dolaş. Marie Louise çocukla meşgul olur...

Joan çocuğunu yalnız bırakmaya hiç alışmamıştı. Tereddüt ettiğini görünce Marie Louise de:

— Tabiî madam, dedi. Haydi gidin. Küçük için endişe etmeyin. Üç çocuk büyüttüm, tecrübem vardır...

Joan biraz sonra caddede, kalabalığın ortasındaydı. Beraberinde Adam'ın arabası olmadığı için ellerinde bir boşluk hissediyordu. Beşinci caddenin nihayetine kadar yürüdü. Güneşin altında durarak insanları şaşkın şaşkın seyretti. Taksiler, otobüsler, trafik lâmbalarının kararsız ışıkları garibine gidiyordu. Bir oyuncak mağazasının önünden geçerken, gözü vitrinde duran sevimli bir aslan yavrusuna takıldı. Sarı püsküllden yeleleri, küçük kuyruğunun ucunda aynı püsküllden bir yumak vardı. Gözleri o kadar tatlı parlıyordu ki.

Hemen mağazaya girip:

— Vitrindeki yavru aslanı alıyorum, dedi. Kaç para?

İçinde taze heyecanlar, yeni umutlar belirmişti. Kendisini fevkalâde yorgun hissediyordu ama, gene de tuhaf bir sevinç duymaktaydı. Belki de uzun zamandan beri özlediği rahata kavuştuğu için. Koltuğunun altındaki oyuncak paketiyle tekrar caddeye çıktığı zaman:

— Adam'ın ilk oyuncağı! diye mırıldandı.

Kalbi sevinçten deli gibi çarpıyordu. Mağazalar kapanmadan çocuğuna süt almak için adımlarını sıklaştırdı. Bir yandan da:

— Kurtulduk Adam, diye söyleniyordu, kurtulduk artık!

■

Akşam yemeğinden sonra Alma:

— Muhakkak halletmemiz gereken bir mesele var Jo, dedi. Kendine hemen güzel bir daire kiralamalısın. İyi bir muhitte, Enzo'nun da zevkle oturabileceği bir apartman olmalı...

— Enzo'nun mu?

— Evet şekerim.

Joan arkadaşının bu sözlerine bir mâna verememişti. Gözlerinin içine meraklı nazarlarla bakarak bekledi. Alma:

— Çocuğuna da bir hizmetçi tutmalısın, diye devam etti. John Swanson'la görüştüm, evi kiralamak için bin sekiz yüz dolâr vermeyi kabul etti. Bu para, sana lâzım olanları temin edebilir. Avrupa'da hiçbir sosyete kadını çocuğunun bakımı ile bizzat meşgul olmaz. Enzo da böyle bir şeyden herhalde hoşlanmıyacaktır. İyi, hem de çok iyi bir aileye mensup!

Joan, Alma'nın Enzo hakkında bu kadar şeyi nereden bildiğine hayret ediyordu. Alma onun şaşkınlığına hiç aldırmadan tabiî bir sesle:

— Enzo mayısın on altısında New York'a geliyor, dedi. Mukavele imzalamış!

Joan'un kalbi hızlı hızlı çarpmaya başlamıştı:

— Kim söyledi? diye kekeledi.

— Bugün prodüktör Mike Corson'la beraberdim. Ondan duydum. Şu halde hazırlanmak için çok az bir vaktin kaldı demektir. Evlendikten sonra da...

Joan asabi bir sesle:

— Yeter Alma, diye bağırdı, saçmalıyorsun.

— Hayır çocuğum saçmalamıyorum. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Hollywood'a tekrar dönebilmek için evlenmen lâzım.

Joan:

— Tabiî, dedi, fakat Enzo'yu da tanıdığımı zannediyorum. Başkasının hatırı için hareket etmez o. İçinden gelmiyen şeyi yapmaz!

Alma:

— Seninle bahse girerim ki... derken, Joan'un yüzünü elleriyle kapattığını ve hıçkırıklara boğulduğunu görünce sözü değiştirerek:

— Seni anlıyamıyorum Jo, dedi, ne var söylesene?

Joan:

— Hiçbir şey yok, diye hıçkırarak konuştu. Sıkıntıların artık bitmesini istiyorum...

— Peki ama, bunun için bir şeyler yapman lâzım değil mi?

— Biliyorum, benden fedakârlık etmemi istiyeceksin. Daima benim fedakârlık etmemi istediler. Enzo çocuğumun babasıdır, Adam'ın belki ona ihtiyacı vardır, fakat yapamam Alma. Enzo'dan benimle evlenmesini katiyen istiyemem. Kendisi karar vermeli.

— Ne kadar inatçısın Jo! Halbuki ben her şeyi halledecektim, Enzo buraya gelecek ve...

— Rica ederim yeter artık.

— Çocuğunu düşün Jo. Hem bu izdivacın olmasını neden bu kadar çok istiyorum? Yalnız yaşamaktan hiçbir zaman hoşlanmadığımı bilirsin. Çirkin sayılmam, iyi para kazanıyorum, mesleğimden de memnunum. Fakat bütün bunlara rağmen mesut değilim! Neden mesut değilim zannediyorsun? Benim hakkımda kendi bilmediğim şeyler bildiğini iddia edebilir misin?

Joan, arkadaşının hayatına giren erkekler tarafından nasıl arzu edildiğini düşündü. Alma'ya çok erkek âşık olmuş, onunla evlenmek istemişti. Alma, bütün bu erkekleri hayatından uzaklaştırıp, idealindeki erkeği aradığı için şimdi yalnızdı ve mesut olamıyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

GÜNEŞ IŞIĞINDA KARAGÖZ

Çocuklar, bir gün önce radyoda, Hayalî Küçük Ali'nin karagözünü dinlemişlerdi. Mahallelerinde de, boş vakitlerinde karagöz oynatan sevimli bir amca vardı. Onun kapısını çaldılar, «Ne olur amca, bize karagöz oynat» diye yalvardılar. Adam onları kıramadı, perdeyi kurdu. Fakat aksilik bu ya, elektrik cereyanı kesilmişti. Güneş ışığından medet umdu ve bu ışıkla karagöz oynattı. (Fotoğraf: Burhan Görgüç)

Hayat

CAMİLER SERİSİ No: 7

FOTOĞRAF: İNAL TENGİZMAN

HIRKA-İ ŞERİF CAMİİ

Tarihî Lebon'dan bugün bir köşe. Soldan sağa; Mehvar Saylak, Semire Erdemir, Güzel Sanatlar Akademisi seramik hocası İsmail Hakkı Oygar, Paris'ten seramik tahsilinden yeni dönen Seza Bilen, Yüksek Mimar Sırrı Bilen, Gonca Alaçam, Hasan Kerem, eski radyo sanatkârlarından Selma Köprülü ve Nihal İlkorur, samimî bir çay sohbetinde.

İSTANBUL'DA ÇAY SAATİ

Lebon'dan, başka bir köşe. Soldan: Ticaret Vekâleti Müfettişi Taha Toros, Dr. İsmail Türsan, Avukat Meliha Toros, Avukat Zühal Yenen, şıklık ve zarafeti ile mâruf Elhan Türsan.

Lebon'un karşı komşusu Markiz'den bir grup. Soldan itibaren: Yüksek Mimar Sırrı Beyin hanımı Zennup Bil, Sağlık Vekâleti Sağlık Dairesi Umum Müdürünün hanımı Öğretmen Muallâ Anıl, Mühendis Nuri Mümtaz Beyin hanımı Jale Mümtaz ve Müjgân Esin.

LEBON-MARKİZ MİHVERİ

Britanya adası sakinleri için âdeta bir ibadet saati sayılan «Tea-Time» veya «5 O'clock», bir asra yakın zamandır İstanbulda da tatbik edilmektedir. Hele Meşrutiyette, memleketimize büsbütün giren batı âdetleriyle, Beyoğlu, içinde türlü milletlere mensup insanların kaynaştığı çay salonlariyle dolmuştu. Aradan yıllar geçti, bu salonların kimi banka, kimi de mahallebici oldu. Ama Lebon olduğu gibi kaldı. Sonradan açılan karşı komşusu Markiz ile birlikte, bir bakıma Paris'in «Le Dome» ve «Deux Magots» su gibi, sanatçı ve edibilerin birer toplantı yeri de oldu. Burada nice sanat ve edebiyat münakaşaları yapıldı. Bugün için bile bu çay salonları renginden kaybetmiş değildir. Hayat objektifi, geçenlerde beş çayı esnasında Lebon ve Markiz'e uğradı. İşte birkaç sahne.

Mustafa Kemal o günlerde yaveri Muzaffer Kılıç ile birlikte Anadolu içinde yaptığı seyahatlerden birinde.

14

12 TEMMUZ 1920 sabahı karargâhımla Afyon'a vardığım zaman halkın coşkun gösterileriyle karşılandık. Konya Valiliğine Bay Haydar Vaner tâyin olundu. Ertesi gün trenle Uşak üzerinden İnay'a giderek 23 üncü Tümen Kumandanı Albay Aşir (rahmetli general Atlı) ile görüştüm. Alaşehir muharebesinde milli kuvvetler kumandanı olan Çerkez Ethem'den şikâyetlerde bulundu. Ben Ethem'i tanımazdım, sonra da görmek nasip olmadı. Evvelce devletin küçük hizmetlerinde bulunmuş, milli kuvvetlerin başına getirilmiş, bazı mühim isyanları bastırmakta hizmeti görülmüş, genç, cesur, fakat zalim... Oldukça muteber bir Çerkez ailesine mensuptur, büyük kardeşleri Reşit ve Tevfik Beyler Büyük Millet Meclisinde üye idiler. Bu iki itibarlı kardeşine ve elindeki kuvvetlere dayanarak her tarafa kafa tutmaktadır. Tümen kumandanlığına takaddüm etmek isteyince Aşir Bey ona:

«Asker isen senden büyük rütbeliyim. Çerkezliğini öne sürmek istiyorsan, ben daha muteber bir Çerkez ailesindenim...» diyerek onun kendisini üstelemesine meydan vermemiş, araları açılmış. Ethem, bunu bahane ederek Yunanlıların taarruzunda biraz yan çizmiş, bütün yük bir avuç piyademize yüklenmiş... Ethem de bu çekilme esnasında nizamiye tümeninden ayrılarak kuzey taraflarına gitmiş, bizim kolordunun bölgesinden çıkmış. Ethem, bundan sonra Kütahya'yı kendisine merkez yaparak doğruca Garp Cephesi Kumandanlığının emrinde kalmıştır.

UŞAK MÜDAFAAYI HUKUK REİSİNİN ŞİKÂYETİ

Uşak'ta Müdafaayı Hukuk Reisi İbrahim (Tahtakılıç) Beyle görüştüğüm vakit, o da Ethem'in serkeşliğinden şikâyet etti: «Köylülerden topladığımız para, eşya ve atları hep ona veriyoruz, siniler ile baklava gönderiyoruz. O yine, kendi kendine icraat yapmak istiyor, adamlarını göndererek köylerden para, eşya ve asker toplamak hevesinden vazgeçmiyor. Buyruğunu dinlemiyen köyleri yaktırıyor...» Dağda

MİLLÎ MÜCADELE HÂTIRALARIM

EMEKLİ ORGENERAL FAHRETTİN ALTAY YAZIYOR:

Ayıcı Arifin Marifeti...

yanmakta olan bir köyü uzaktan bana göstermişti.

İbrahim bey, biraz da Albay Arif (Ayıcı) ten şikâyet etti. Bu da bir aralık tümeniyle Uşak'a gelmiş, bir hafta sonra tekrar dönmüş. Müdafaayı Hukuk kasasındaki on beş bin lira kadar bir parayı, «Bizim tümen de millî kuvvettir» diyerek alıp götürmüş...

Fevkalâde hamiyetli bir vatanperver olan İbrahim Beyin o müşkül zamanlardaki gayretini takdirle yâd etmeği vazife bilirim.

DENİZLİ'DE KANLI BİR OLAY

Afyon'a dönüşümde Denizli'de mühim bir vaka olduğunu, telgraf muhaberesinin kesildiğini bildirdiler. Çal kaymakamı Fazlı (Güleç), Denizli'den, bir telgraf memurunun gizlice bildirdiğine göre, Demirci Mehmet Efe'nin orayı bastığını ve birçok kimseleri idam ettiğini haber verdi. Eskişehir'de cephe kumandanı Ali Fuat Paşa (Cebesoy) ya malûmat verdim ve otomobil ile Dinar'a ve oradan da trenle Denizli'ye hareket ettim. Yolda Fuat Paşadan aldığım telde, hareketimde isabet olduğu, sıyanet tedbirlerinde kusur edilmemesi ve şimdilik şiddet gösterilmemesi bildiriliyordu. Tek sıyanet tedbirlerinin işi mühimsememek olduğunu düşündüm.

Afyon'a tâyin edilmeden evvel, Demirci Mehmet Efe ile aramızda bir hâdise cereyan etmişti.

Konya'daki ayaklanmayı bastırdıktan sonra, Yunanlı'ların karşısında bulunan tümenlerime de fesat hareketi teşebbüsünden malûmat verdim. Hâdiseyi öğrenen Demirci Mehmet Efe'den de bir telgraf aldım; Efe, mevkufların Nazilli'ye, yani kendisine gönderilmesini istiyordu. Cevap vermedim, arkasından bir telgraf daha geldi:

«12 nci Kolordu Kumandanı Fahrettin Bey kardeşime

Nazilli 11.5.1920

«Kuvvayı Milliye aleyhtarlığından dolayı ahiren tarafı âlinizden tevkif ettirilmiş olan Konya eşrafının Nazilli'ye izamları hakkındaki telgrafıma henüz cevap alamadım. Burada milletin çekmiş olduğu mezalim ve fecayii reyelayn göstermek ve bu suretle hamiyet ve merhamet duygularını arttırmak suretiyle onları itaate mecbur etmek üzere onların mahfuzen Nazilli'ye izamlarını rica ederim. Hayatları buraca teminat altında olacaktır; bu cihetten merak edilmesin kardeşim.

Umum Kumandan
Mehmet Efe»

İmzasının başına koyduğu «Umum Kumandan» unvaniyle, benim mâdunum olmayıp, kendisini mafevkim imiş gibi göstermek istiyen bu «Millî Kumandan» iki yerde kardeşlik sıfatını tevcih etmek lûtfunu esirgemiyor! O vakit içinde bulunduğumuz durumu göstermek için bu telgrafı açıkladım. Sorumluların örfî mahkemeye verildiklerini ve hükümetin otoritesini, ordunun disiplinini her şeyden üstün tuttuğumuzu, kendisinin bu tarafları düşünmiyerek karşısındaki düşmanla meşgul olmasını cevaben bildirdim.

Bazı köylüler, eşkıyadan şikâyete başladı. Doğruca Ankara'ya müracaat eden Belekler halkının şikâyetinin bana bildirilmesi üzerine kendilerine şu telgrafı çektim:

«Ilgın Kaymakamlığı vasıtasiyle Belekler köyü ahalisine:

«Köyünüzde şakavet yapanları mütemadiyen takip ettiriyorum, bunları behemehal elde ettireceğim. Aksi halde kazaların memurları, asker ve jandarması rahat edemiyecektir; müsterih olunuz! Hükümet bu iş için bütün kuvvetini kullanacaktır. Eşkiyayı kaçıranlar da, onlar derecesinde ceza göreceklerdir. Telgraflarla her tarafı heyecanlandırmıya hacet yoktur. Benim azim ve niyetimin yeteceğine kanaat ediniz. Ne şikâyetiniz varsa bana yazınız, köylülerin haklarını korumak benim vazifemdir. Cümlenize selâm ederim. 14.5.1920

Konya Vali Vekili ve Kolordu Kumandanı Fahrettin»

Yapılan sıkı takip sonunda eşkıyalık söndürüldü. Bunları yazmaktan maksadım, o vakitler vatanımızı işgal eden Yunanlı'larla uğraşırken, içeride de daha nelerle mücadele etmek mecburiyetinde olduğumuzu anlatmaktır.

Yol boyunca hep bu noktaları düşünüyordum.

Denizli istasyonunda Efe tarafından karşılanarak, kendi ikametgâhına misafir edildim. Efe, vakayı kendi görüşüne göre anlattı; Yunanlı'ların Sarayköye kadar ilerlemesi sebebini, gerilerdeki hainlerin ifsatları ile milleti aldatmalarına atfetti ve beş on hainin temizlenmiş olması ile cephenin mukavemetinin artacağını kendi mantığı ile izah etti ve en çok güvendiği milis kumandanı Ali Efe'nin nasıl alçakça öldürülmüş olduğunu teessürünü gizlemiyerek acı acı ilâve etti.

Ben, vakaya ehemmiyet vermez görünerek dinledim ve Yunanlı'ların daha fazla ilerlemesine mâni olacak tedbirler üzerinde görüştüm. Albay Şefik Bey'le, bir dakika kadar, yalnız başıma görüşmek fırsatını bulduğum esnada, kendisine: «Bu işin ne kadar fena olduğunu takdir ettiğinize eminim» dedim, şu cevabı verdi: «Ben olmasaydım, çok daha fena olabilirdi, ben vicdanıma karşı mesul değilim!»

Afyon'a dönerken istasyonda Demirci Mehmet Efe'ye, siyasi işleri, yeni gelecek mutasarrıfa bırakarak kendisinin Yunanlılarla uğraşmasının memleket menfaatine daha uygun olacağını söyledim; bana: «Hareketinizden sonra ben de cepheye döneceğim» cevabını verdi.

KANLI OLAYIN İÇYÜZÜ

Denizli vakasının sebebi ve ne şekilde olduğu hakkında gerek o vakit, gerekse sonra edindiğim malûmat şudur:

Aydın Rumları Yunanlı'lara gönüllü yazıldıklarından, Demirci Efe, Nazilli ve civarındaki Rumları Denizli ve Isparta taraflarına nakletmiş... Yunanlı'ların kendi hudutlarına kadar ilerlemesinden korkan Denizlili'ler, içlerinde çoğalan Rumlardan şüpheleniyorlar, bunların daha gerilere nakillerini Müftü Efendi, Demirci Efe'den rica ediyor. O da hem bu Rumların, hem de zengin bir Ruma ait büyük un fabrikasının ve depolarındaki unların, Dinar ve Isparta'ya gönderilmesi emrini veriyor.

Denizli'nin İstanbul propagandasının tesiri altında kalan bir kısım halkı, bu emri uygun bulmuyorlar, bunun tatbikini kendileri için tehlikeli görüyorlar, daha doğrusu zeybeklerin mukavemetine güvenmedikleri için, Denizli'nin Yunanlı'lar tarafından işgal edileceğini düşünerek, bu hareket sebebiyle Yunanlıların intikamına mâruz kalacaklarından korkuyorlar ve bu tehcir işinden vazgeçilmesi için Demirci Efe'ye dokuz imzalı bir telgraf çekiyorlar; imzalar arasında mutasarrıf vekili Kadı Efendi ile askerlik dairesi reisi Albay Tevfik Bey de vardır ve telgrafın ifadesi biraz sertttir.

Demirci Efe, buna kızıyor, muavinlerinden Sökeli Ali Efe kumandasında bir müfrezeyi Denizli'ye göndererek bu nakil işini ona veriyor. O da gelip Rum erkeklerini toplıyarak trenle Isparta'ya gönderiyor. Bu icraatın akıbetinden endişeye düşenler gece toplanıp görüşüyorlar... Bu arada zeybeklerin de bazı uygunsuz halleri görülüyor. Sabahleyin iki taraf arasında münazaa başlıyor. Neticede Sökeli Efe ile arkadaşları silâhlarını teslim ettikten sonra öldürülüyor. Yaralı olarak kaçabilenler Goncalı istasyonuna vararak işi Demirci Efe'ye anlatıyorlar. Efe, son derece hiddetlenerek yanındaki zeybekleri ve Albay Şefik Beyi alarak trenle Denizli'ye hareket ediyor; Yunanlılar'ın karşısındaki zeybeklerin de atlarına binerek derhal Denizli'ye gelmelerini emrediyor. Bunu duyan Denizlili'ler korkmıya başlıyor, dükkânlarını kapıyarak evlerine sığınıyorlar, bir kısmı da civar köylere savuşuyorlar.

DEMİRCİ EFE MİRALAY TEVFİK BEYİ ŞEHİT ETMİŞTİ

Demirci Efe'nin maiyeti oralarda tesadüf ettikleri silâhlı bir sivili öldürüyorlar, etrafta tüfek sesleri işitiliyor. Bir müfreze Hükümet Konağına gönderilerek telgrafhane işgal ve muhabere yasak ediliyor. Sökeli Ali Efe'nin cenazesi istasyona getiriliyor, Efe ve maiyeti ağlaşıyorlar. Tam bu heyecanlı sırada Albay Tevfik Beyle jandarma kumandanı oraya geliyorlar. Bir yaralıyı dinlemekte olan yığın halindeki zeybeklere nasihat vermek istiyen Tevfik Beye karşı mütehevvir bir vaziyet alıyorlar. Yaralı zeybek de, «Miralay Bey isteseydi, bizi kurtarabilirdi» deyince, tabancası elinde, kızgın bir halde bulunan Demirci Efe, Tevfik Beye ateş ediyor, zeybekler de üzerine üşüşerek linç ve şehit ediyorlar. Sonra hep birden Hükümet Meydanı'na giderek icraata başlıyorlar. Efe, emrettiği kimseleri getirip oracıkta boynunu vurduruyor. Bilhassa kendisine çekilen telgrafta imzaları bulunanlar aratılıyor ki, bu arada zavallı mutasarrıf vekili Kadı Efendi de şehadet şerbetini içiyor. Birisinin boynunu kılıçla yarı yarıya kesip hastaneye kaldırmışlar, yarasını sarmışlar, hastanede kendisini gördüm; bu zavallı sonra iyi olmuş ve yaşamıştır.

Bu suretle hiddetini teskin eden ve Denizli'yi tamamiyle hükmü altına alan Efe, umumi af ilân ediyor. Efe ile görüştüğüm zaman hal ve tavrından pek kuşkulu olduğunu, fakat bu halini sezdirmek istemediğini anladım. Şiddetli bir muameleye mâruz kalırsa bu korku tesiriyle Efe'nin zeybeklerini toplıyarak dağa çekilmesi ve başımıza yeni bir galle açması ihtimalden uzak değildi. Vakayı bütün bütün ehemmiyetsiz gibi telâkki etmek de daha fazla şımarmasına sebep olabilirdi. Ne yolda bir hareket tarzı tutmalı idik, nasıl bir teklifte bulunmalı idim? Yol boyunca hep bunu düşünüyordum.

(Devamı gelecek sayıda)

Ruslarla temas için Kafkasya'ya gönderilen Milletvekili Yusuf Kemal (Tengirşenk) 13 haziran 1920 günü Konyadan geçmişti.

Uşak Müdafaayı Hukuk Reisi İbrahim Tahtakılıç'ın şikâyet ettiği Albay Arif (Ayıcı).

GiGi

OYNAYANLAR

Gigi	Leslie Caron
Honoré Lachaille	Maurice Chevalier
Gaston Lachaille	Louis Jourdan
Mme. Alvarez	Hermione Gingold
Liane	Eva Gaber
Sandomir	Jacques Bergerac
Alice teyze	Isabel Jeans.

Leslie Caron ve Louis Jourdan «Gigi» de bir aşk macerası yaşıyorlar. Louis Jourdan, çapkınlık ile Paris'te ün salmış bir asilzadeyi canlandırıyor. Fotoğrafta görülen Maurice Chevalier ise genç asilzadenin gönül maceralarında, daima «cankurtaran» vazifesi görerek yeğenini kadınların tuzaklarından kurtarıyor.

GIGI'yi büyük annesi Madame Alvarez büyütmüştü. Sevimli Gigi'nin bir de teyzesi vardı ki, arşidüklerin, sefirlerin ve bankerlerin peşinden hiç eksik olmaz, gösterişe pek fazla dikkat ederdi. Eh, bulundukları çağ Paris'in güzel çağı idi. Herkes hayatın tadını çıkarırken Alice teyze, mektep talebesi, şeytan çekici yeğenini mahzun mahzun, bir köşede bırakır mıydı?... Önce ona yavaş yavaş muaşeret kaidelerini öğretmekle işe başlıyacaktı. Ama, bu kaidelere, siz, «erkekleri avlamak kaideleri» de diyebilirdiniz!

Gigi, sevimli, cana yakın bir mektep talebesidir. Gaston Lachaille ile, film icabı, aralarında gayet mâsum bir aşk başlamıştır. Gaston, Gigi ile bir küçük çocuk gibi ilgilenirken, aşkın oğuna düşmüştür.

O sıralarda Paris sosyetesinde en çok bahsedilen isimlerden biri, fevkalâde zengin ve çapkın asilzade Gaston Lachaille idi. Herkes Lachaille'in sık sık sevgili değiştirmesinden bahsederdi. Son defa Liane d'Exelmann adında cazibeli ve genç bir kadınla arkadaşlığa başladığı görülüyordu. Ama, hayatının renkli ve hareketli görünüşüne rağmen Gaston sıkılıyor, hakikatte ne oyundan, ne aşktan hoşlanıyordu. Genç asilzadenin en candan dostu, amcası Honoré Lachaille idi. Gençliğinde Paris'in sayılı çapkınlarından biri olan Honoré yeğenine daima dert ortaklığı ederdi. Geston'un sıkıntısını unuttuğu anlar, Madame Alvarez'e yaptığı ziyaretlerdi. Gigi ile beraber geçirdiği dakikaları dünyada hiçbir şeye değişmezdi. Onun çocuksu cazibesi, delidolu hareketleri Gaston'u hayran bırakırdı. Gigi'nin yeri başka, Liane'ın yeri başkaydı. Nitekim amcasının tavsiyesine uyarak, Gaston, Liane ile ilgisini kesti. Daha doğrusu ilgisini kesmiye mecbur kaldı. Zira kendisiyle beraber olmadığı zamanlarda, Liane'ın patinaj öğretmeni Sandomir ile samimiyeti ilerlettiğini Paris'te bilmiyen, işitmiyen kalmamıştı. Artık rahattı Geston. Bir gün Gigi'yi plâja, deniz banyosuna davet etti. Bir çocukla meşgul olur gibi onunla meşgul oluyordu. Ama, zamanla bu yakınlık duygusunun sebepleri değişmiye başlıyacaktı. Gaston, Gigi'nin dişiliğini de farketmeden edemiyecekti. Ne olursa olsun, kararını vermiş değil miydi?.. Bir daha aşk macerası yaşamıya hiç niyeti yoktu. Hele Gigi gibi bir kızı, nasıl kendisi ile birlikte dedikodu âleminin kucağına atabilirdi?... Gigi'den uzaklaşmak için seyahate çıktı.

Leslie Caron ve Isabel Jeans, kamera karşısında görülmektedir. Isabel Jeans, filmde Paris'li asilzadelerin peşini bırakmıyan, gösteriş düşkünü bir kadın rolündedir. Gigi'nin macerasında onun da büyük payı vardır.

Günler, haftalar, aylar geçti. Gaston geri döndüğü zaman, karşısında şeytan çekici bir mektep talebesi bulmıyacaktı. Teyzesi, Gigi'ye süslenmeyi, yürümeyi, gülümsemeyi, hâsılı kendini cezbettirmeyi tamamen öğretmişti. Gigi uzun müddet Gaston'un yanından eksik olmadı. Fakat Gaston'un, kendisini bir metres gibi kullanmasını da istemiyordu. Zaten geçimsizlikler başlamak üzereydi. Nihayet Gaston da bu durumu idrak ederek Gigi'yi bir gece büyükannesine götürdü. Fakat roman burada bitmiyecekti. Birbirlerini deli gibi seviyorlardı. Tekrar beraber olmanın çarelerini aramıya koyuldular. Kısa bir müddet sonra Honoré'nin de tavsiyesi ile evlenmiye karar verdiler.

Gigi, teyzesinin zoruyla, kısa zamanda erkekleri cezbedici bir hale gelir. Yaşadıkları çağda, kadın cazibesine kapılmıyan erkek yoktur. Bu çağ, Paris'in «Güzel Çağı»dır. Mevzu, geçen asrın sonlarında geçer

UTAH'TA — Gary Cooper'in kızı Maria ile Tab Hunter, «Cordura'ya Geldiler» adlı filmin dış sahneleri çekilirken tanışmışlardı. Gary Cooper, Tab ile birlikte oynadığı bu kordelenin dış sahneleri için Utah'a giderken, kızını ve karısını yanına almıştı. Maria ve Tab'ın buradaki samimiyeti kuvvetli bir aşk hikâyesine köprü oldu.

Bekârlığa Veda mı Ediyor?

HOLLYWOOD, yakında yakışıklı bekârlardan birini daha kaybedeceğe benziyor. Yirmi yedi yaşındaki sarışın, uzun boylu Tab Hunter, geçenlerde gizlice nişanlandı. Şayet aktörün gönül macerası bir izdivaçla sona ererse, Gary Cooper kayınpeder olacak demektir. Çünkü Tab'ın nişanlısı, Gary Cooper'in 19 yaşındaki esmer ve sevimli kızı Mariadır.

Maria Cooper ile Tab Hunter arasındaki hikâyenin mazisi pek yenidir. İki genç «Cordura'ya Geldiler» (They Came To Cordura) adlı macera filminin çevrilişi sırasında tanışmışlar ve kısa zamanda biribirlerine ısınmışlardı. Filmde, Tab Hunter'den başka, Gary Cooper, Rita Hayworth, Van Heflin rol almaktaydı. Dış sahnelerin çevrilişinde hazır bulunmak üzere filmin artist ve teknisyenlerinden kurulu bir ekip, Utah eyaletinin St. George mıntakasına giderken, Gary Cooper karısını ve kızını da yanına almıştı. Tab ile Maria'nın tanışmaları St. George'da başladı. Tab, boş zamanlarında Maria ile birlikte at gezmelerine çıkacak, iki genç daima yalnız kalmayı tercih edeceklerdi. Maria, Tab'in hoşlandığı her şeyden hoşlanıyor, onun yaptığı her şeyi yapmıya çalışıyordu. Sevimli genç kız, kavalyesi kadar ata binmeyi ve tüfek kullanmayı bildiğini gösterdi. Filmin çevrilişi müddetince, üç ay kadar Maria ve Tab günlerinin önemli bir kısmını beraber geçirdiler. Tabii, bu ufak ahbaplık kulağı delik dedikoducular arasında türlü tefsirlere yol açacaktı. «Gary Cooper, Tab Hunter'in istikbalinden emin olduğu için, kızının Hunter ile evlenmesini arzu ediyor» deniliyordu. Hakikatte baba Cooper'in olup bitenlerin hepsinden haberi yoktu. Tab ile kızının arkadaşlık yaptığını biliyordu ama, ne böyle bir projeyi aklından geçirmiş, ne de aralarında bir gönül hikâyesinin mevcut olabileceğini düşünmüştü. Hikâye Hollywood'da da gelişmiye devam etti. Hollywood'da Maria ve Hunter sık sık buluşmıya gayret ettiler. Artık, aralarında geçenleri gizlemiye niyetleri yoktu. Yavaş yavaş baba Cooper de durumu anlamıya başlıyacaktı. Gala gecelerinde Cooper ailesini görenler, Maria ve Tab'ı da kalkola görüyorlardı. Yakışıklı genç, hafta tatillerini Cooper'lerin çiftliklerinde geçiriyordu. Cooper, müstakbel damadı ile at gezintilerine çıkar, sürat yarışına girişirdi. Güzel Sanatlar talebesi Maria, ziyaretleri sırasında Tab'ın yağlıboya ile bir tablosunu yaptı. Tab Hunter ve Maria Cooper'in nişanlanmaları da bu ziyaretlerinden birinde oldu. Bu arada Tab Hunter hakkında çıkan ikinci bir rivayet de, aktörün, Warner Bros kumpanyası ile olan kontratını feshetmek istemesi idi. Zira Tab, daima Warner Bros'un kendisine perdede hiç olgun erkekralleri vermediğinden şikâyet ediyordu. Warner'in filmlerinde, genç aktör, hep çocuksu, delişmen tipleri canlandırırdı.

Tab Hunter, şimdiye kadar Hollywood'da sayısız genç kızla arkadaşlık etmiş, fakat durumunu merak edip soranlara: «Daha idealimdeki kızı bulamadım. Evlenmiye hazır değilim.» demişti. Bu defa aktörün daha farklı bir maceraya kendini kaptırmış olduğu dikkati çekiyor. Müstakbel kayınpeder Gary Cooper'e fikrini soranlar şu cevabı alıyorlar: «Tab çok iyi bir çocuk. Karım ve benim gibi, kızımın da onu beğenmesinden memnunum... Bana kalırsa bu hikâyenin sonu ciddi...» Gary Cooper'in karısı da aynı şekilde memnuniyetini ifade etmektedir. Bayan Cooper: «Kızımın arzusu, benim arzum ve Gary'nin arzusudur. Tab'ın onunla gayet mesut yaşıyacağına inanıyorum. Onunla çok mesut olacak...»

Bugüne kadar, hiçbir kıza bu derece titizce bir ilgi göstermemiş olan Tab, anlaşılan, Hollywood'un en serbest genç aktörü ünvanını yakında kaybedecek! Tab Hunter'in macerasını takib etmiş olanlar, nikâh çanlarının yakında çalacağını haber veriyorlar.

İLK GÜNLER — Gary Cooper ve Tab Hunter kamera karşısında çalışırken, Maria Cooper sahnelerin çekilişini seyrederdi. Çalışma saatleri haricinde iki genç beraberce at gezintilerine çıkarak, boş zamanlarını yalnız başlarına geçirdiler. İlk günlerin aşırı samimiyeti, Hollywood'un kulağı delik dedikoducuları tarafından duyulacak ve türlü tefsirlere yol açacaktı.

GARY COOPER — Gary Cooper, filmin çevrilişi sırasında, fazla meşgul olduğundan kızının durumunu pek farkedememişti. Sonradan anlayınca hiçbir itirazda bulunmadı.

DOĞAN
SİGORTA

Ayın romanı...
Yılın romanı...
Asrın romanı!

ŞAHESER ROMANLAR
serisinde
güzel bir tercümeyle
ciltli olarak çıktı!

12,5L.

EN BÜYÜK YAZARLARIN
EN GÜZEL ESERLERİ

Dünya edebiyatı klâsiklerinden:
★ HARP ve SULH
L. Tolstoy. 10 Lira.
★ NOTRE DAME'ın KAMBURU
V. Hugo 10 Lira.
★ AŞKTAN DA ÜSTÜN
E. Gaskell. 8 Lira.
★ BİR BAŞKA KADIN
H. Walpole. 10 Lira.
Nobel kazanmış yazarlardan:
★ GELİN TACI
S. Undset. 8 Lira.
★ HER KADIN GİBİ
S. Undset. 8 Lira.
★ SİLÂHLARA VEDA
E. Hemingway. 10 Lira.
★ SENİ SEVMEK KADERİMİ
S. Lewis 10 Lira.
Günümüzün şaheserleri:
★ SABAH YILDIZI
Cronin. 10 Lira.
★ BİR AŞK UĞRUNA
Cronin. 10 Lira.
★ MELİSSA
T. Caldwell. 8 Lira.
★ BAHAR ATEŞİ
J. Hilton. 8 Lira.
★ BÜYÜLÜ ÇİÇEK
L. Bromfield. 8 Lira.
★ İHTİRAS ENGİNLERİ
F. W. Kenyon. 11 Lira.

Her kitap nefis, sağlam ciltli, ayrıca beşrenk ceket kaplıdır.
Bu kitapları bedellerine karşılık POSTA PULU göndererek GÜVEN YAYINEVinden de getirtebilirsiniz.
ÜCRETSİZ kataloğumuzu isteyiniz!

GÜVEN YAYINEVİ
Çağaloğlu yokuşu, Narlıbahçe S. No: 11

YILDIZINIZ DİYOR Kİ...

(3 NİSAN'DAN 9 NİSAN'A KADAR :) Önümüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Çalışma gücünüzü takviye edebilecek imkânlar araştırın. Lehinize çalışan dostlarınızın samimiyetine güvenin. Önünüzdeki fırsatları kaçırmayın, bilâkis bunlardan istifade etmiye çalışın. Sıhhatiniz normaldir.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Çalışmalarınızın semeresini pek yakında görebilirsiniz. Şanslı günleriniz pek uzak değil. Sempatik olmak daima lehinizedir. Hakkınızda iyi düşünenler olduğu gibi aksini de düşünenler olabilir. Sıhhatinize dikkat.

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Bir işe başlamadan evvel, fikirlerine güvendiğiniz kimselerin düşüncelerini öğrenmeniz faydalıdır. Maddi durumunuzda bir değişiklik olabilir. Bunun lehinizde olması için daha dikkatli davranmanız lâzımdır.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Hayatınız pek monoton gidiyor. Biraz değişiklik lâzım. Böylece belki de daha randımanlı bir devreye girebilirsiniz. Âmirleriniz tarafından seviliyorsunuz. Bunu devam ettirebilmiye çalışmak daima lehinizedir.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Sıhhatinizi kontrol etmemekle, belki de büyük bir hata işliyorsunuz. Şimdiki küçük arızalar ileride başınıza bir iş açabilir. Bu bakımdan dikkatli olmalısınız. Bir sürprizle karşılaşacak ve çok sevineceksiniz.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Daha çok çalışmalısınız. Mesleğinizde ancak böylelikle yükselebilirsiniz. Maddi bakımdan oldukça iyi bir devreye giriyorsunuz. His durumunuz çok karışık. Bunun sebebini de ancak kendinizde bulabilirsiniz.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Bir müddetten beri üzerinde çalıştığınız meseleler bu günlerde önem kazanıyor. Daha dikkatli çalışın. Bu ara şansınıza da güvenebilirsiniz. Dostlarınız arasında sevilen bir insansınız. Sıhhatinize dikkat edin.

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Yakınlarınız size faydalı olmak istiyorlar. Kendilerine bu imkânı verirseniz işleriniz içinden çıkılmaz bir hale gelmemiş olur. Sıhhi durumunuz gün geçtikçe daha iyiye doğru gidiyor. İş hayatınızı kontrol edenler var.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

Şahsi düşmanlıklardan süratle kaçınmalısınız. Pek yakında iş hayatınızda bir değişiklik olacak. Teşebbüs imkânlarınızı kullanmalısınız. Hissî bakımdan takviyeye ihtiyacınız var. Sıhhatiniz eskisi gibidir.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Tesadüfî işlerden daima kâr etmek mümkün değildir. Bu itibarla, çalışarak kazanmanız daha doğru olur. Bir arkadaşınız tarafından düşünülüyorsunuz. Hattâ sonunda bir sürprizle karşılaşmanız mümkündür.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Tatbik etmekte olduğunuz çalışma tarzı, hiç olmazsa iyi randıman almanızı sağlıyor. Yalnız bu arada fazla yorulduğunuz da gözden kaçmıyor. Son günlerde maddi vaziyetinizde bir ayarsızlık hasıl oldu.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Pek yakında his hayatınız hareketlenmek üzere. Kendisiyle alâkalandığınız kimse sizi düşünüyor. İş hayatında takdir edilebilirsiniz. Yalnız, daha iyi ve sıkı çalışmalısınız. Şansınız artabilir. Sıhhatinize dikkat.

Sinyor Antonio

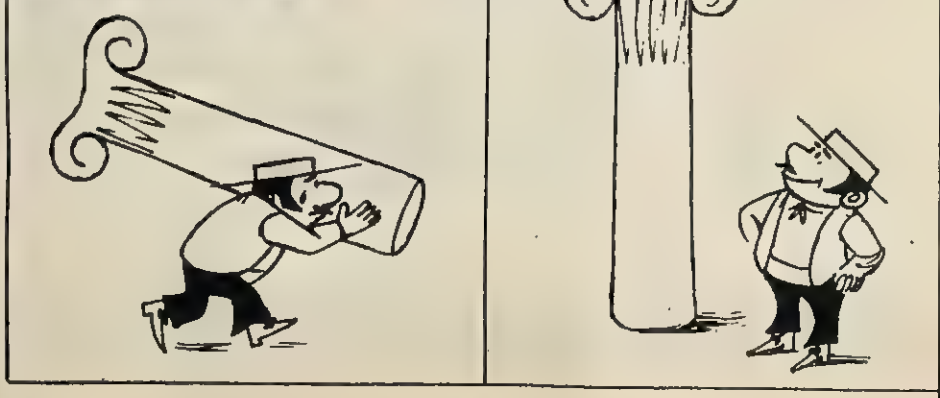

GÖNÜL POSTASI

Akşehir'den A. B. yazıyor:

«Uzun zamandan beri bir kızı seviyorum. Bir meslek okulunda okuyor. Ben ise ticaretle meşgul oluyorum. Kız evvelce başkası ile konuşmuş. Şimdi beni sevdiğini pek âlâ biliyorum. Birinci mektubum eline vardı, daha cevap alamadım. Aramızdakiler de dalgamızı baltalamak istiyorlar. Artık tahammülüm kalmadı. Ne yapmalıyım?»

Mektubunuza cevap vermemesi size karşı pek âlâka duymadığını gösteriyor. Sonra bu kıza bir sevgi duyuyorsanız bunu «dalga» diye tavsif etmenizi doğru bulmadık. «Dalga geçmek» argo dilinde «ehemmiyet vermeden vakit geçirmek» mânasına gelir.

—

Bolu'dan H. Y. yazıyor:

«Yaşım 18 dir. Annem, babam, ağabeyim evlenmem için ısrar ediyorlar, bense kabul etmiyorum. Çünkü beni evlendirmek istedikleri kızın yüzü güzel, fakat ağırlığı 95 kilo! Benim kilom ise 65 tir. Kız varlıklıdır, bense fakirim. Bunlara rağmen annemle babam evlendirmek istiyorlar. Bu hususta fikrinizi bekliyorum.

Bu güzel, fakat şişman kızı gönlünüz çekiyorsa evleniniz. Şayet böyle bir meyil duymuyorsanız zorla gerdeğe girmenizde fayda yoktur. İkiniz de bedbaht olursunuz. Yaşınız henüz küçüktür. Bu kıza da kilosunu biraz düşürmiye çalışmasını söylerseniz iyi edersiniz. Ona bir hula hup çemberi hediye ediniz!

—

İstanbul'dan bir okuyucumuz yazıyor:

«Yaşım 36. İki defa evlenip ayrıldım. Kabahat hem bende, hem karşı tarafta. Fakat herhalde mesut olsaydım ne pahasına olursa olsun ayrılmıya razı olmazdım. Şimdi yalnızım. Üçüncü bir deneme için bana verilecek bir nasihatiniz var mı?»

Hikâyeyi bilirsiniz: İkinci defa evleneni cennete almamışlar. Siz üçüncüyü düşünüyorsunuz. Bunun için bir nasihatimiz yok, temennimiz var: Eğer bu da ayrılıkla neticelenirse kabahat yalnız karşı tarafta olsun! Haydi hayırlısı!

—

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Yedi senedir evli bir erkeğim. İki çocuk babasıyım. Karımla evlenmem bir mecburiyet neticesi oldu. Kendisi okumuşluğu olmıyan bir köylü kızıdır. Dikişten, nakıştan, el işinden, hattâ ev işinden anlamaz. Giyinmesini de, giydirmesini de bilmiyor. Halbuki benim mesleğim biraz derli toplu olmamızı icap ettirmektedir.

«Bu vaziyet karşısında karımı mı boşamalıyım, yoksa istikbali parlak olan mesleğimi mi değiştirmeliyim? Aydınlatıcı bir cevap bekliyorum.»

Hayatınızın icap ettirdiği şekle karınızı uydurmıya, onu pişirmiye çalışmalısınız. Baba olarak da, koca olarak da sizin vazifeniz öğretici olmaktır. Ailenizi yıkmayı düşüneceğinize onu imar etmenin yolunu aramalısınız.

—

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Tanıdığım bir delikanlıya karşı gönlümde derin bir sevgi duyuyorum. O kadar ki geceleri gözüme uyku girmiyor. Fakat duygularımı ona açamıyorum da. Siz söyleyin ben ne yapayım?»

Duygularınızı ona açamamakta haklısınız. Fakat bu vaziyeti ailenize hissettirmeniz lâzım. Onlar meseleyi hallederlerse herhalde rahat uykularınıza kavuşursunuz.

—

Okuyucularımızdan «Moment» yazıyor:

«Gönlümde yeri olan bir kız var. Ona sevgimi açamıyorum. Çünkü reddeder diye korkuyorum. Hem tahsili var, hem güzeldir de. Araya bir kız arkadaş koymak istedim. «Olmıyacak duaya niçin amin diyelim?» diye kabul etmedi. Büsbütün bedbin oldum. Müspet bir cevap alabilsem tahsilimi bitirir bitirmez evleneceğim. Ne yapayım?»

Bu arzunuzu arkadaşınız vasıtasiyle değil, aileniz vasıtasiyle kızın ailesine bildiriniz. O zaman daha normal bir yolda yürümüş olursunuz.

—

Okuyucularımızdan Bayan S. B.'ye:

Mektubunuzda anlattığınız hal birçok namuslu ve dürüst kızların halidir. Bundan endişeye kapılmanız doğru değildir. Âni tanışmaların size saadet getirmesi ihtimali çok azdır. Bugünkü tutumunuzu muhafaza ediniz. Dikkatli davrandığınız takdirde mesut bir yuvaya kavuşmanız ihtimali uzak değildir.

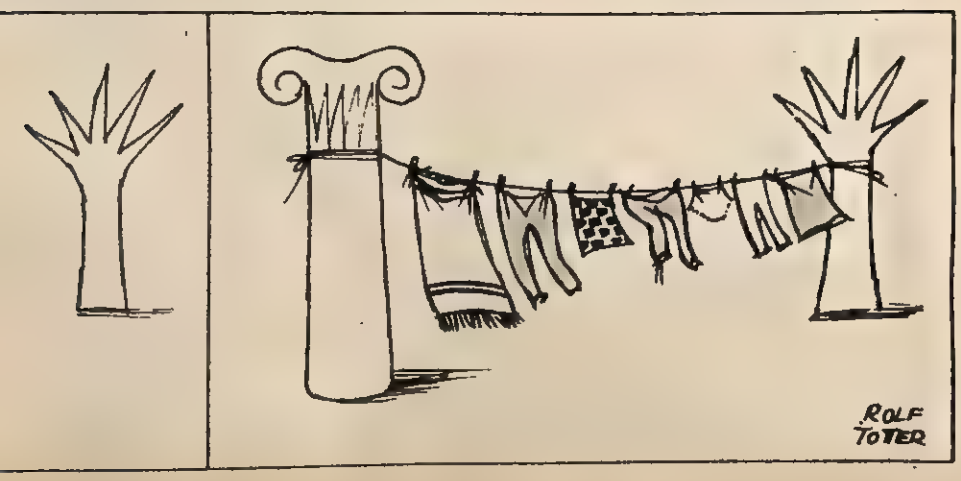

YAZA HAZIR

Yaza daha iki ay var, ama sıcaklar basar basmaz ince elbiseleri giyebilmek için şimdiden hazırlık yapmak gerekir. 1959 yazlık modellerde daha ziyade plili geniş etekler, geniş kumaş kemerler, yayık yuvarlak dekolteler, geniş organza yakalar ve bilhassa şömizye stilinde elbiseler bulunmaktadır...

Serin günlerde giymek için emprime pamukludan şömizye stilinde bir elbise. Yarım varev etek küçük plilerle takılmıştır. Beden, bele kadar düğme ile iliklenmektedir. Belinde ayrıca deri bir kemer vardır. (Venedik)

A Beyaz robia'dan şömizye stilinde bir elbise. Yukarıdan aşağıya kadar düğmeleri ve belinde geniş bir kemeri vardır. Modelin geniş organza yakası kolları hafifçe örtmektedir. (Virginie)

B Mavi emprime pamuktudan bir elbise. Eteğin ön tarafında, içeriye doğru ütülenmiyen geniş bir pli bulunmaktadır. Modelin geniş yakası beyaz renkte pikeden yapılmıştır. (Carven Junior)

C Emprime pikeden güzel bir elbise. Etek düz kesilmiş ve ütülenmiyen geniş pilelerle takılmıştır. Beden dümdüzdür. Kalçanın üzerinde geniş pilelerin arasından geçen organzadan yapılmış bir kordele geniş bir fiyonkla bağlanmaktadır. (Manguin)

D Kalın yeşil ipekliden abiye bir tayyör. İçindeki elbise geniş yuvarlak dekolteli ve kolsuzdur. Ceket bele hafif oturmuştur ve önde iki düğme ile iliklenmektedir. Düğmelerin yanlarındaki penslerden çıkan yaka, açık ve oldukça da diktir. (Rafael Lopez)

E Yazın serin günleri için emprime bir döpiyes. İçindeki elbise kolsuz ve dekoltedir. Ceket kısa olup gizli bir şekilde iliklenmektedir. Yakanın uçları kravat gibi uzamaktadır. (Hermes)

OKUYUCU MEKTUPLARI

Adana'dan Bay Mehmet General'e:

Soyadınızın mânası «paşa» demektir, bugün kullandığımız general kelimesinin İtalyanca telâffuzudur. Daha evvel jeneral olarak da yazılmakta idi. Buradan alındığını sanırız.

■

Akıncılar'dan N. S. ye:

Mânasını sorduğunuz karikatür tuhaflık olsun diye yapılmış. Çocuk, vitamin haplarının hepsini birden yutmuş ve hemen upuzun olmuş. Hakikatte böyle bir şey yoktur. Vitamin, doktorun tavsiyesi üzerine, ölçü ile alınır. Vücut için çok faydalıdır.

■

Bay Ertuğrul Özbakan'a:

Baharat kullanma bir çeşni, zevk meselesidir. İştah verir, su içirir. Bunlardan başka bir faydası olduğunu sanmıyoruz. Fakat bazı hastalıklarda baharlı, biberli yiyecekler şiddetle menedilir. Bu da bize, bu maddelerin zararlı olduğunu anlatıyor.

■

İzmir'den Bay Hüseyin Bildik'e:

Hayat mecmuası için hazırlanan cilt kapakları resimli değildir. Siz arzu ederseniz mecmuanın kapaklarından beğendiğiniz bir resmi cilt kapağına yapıştırabilirsiniz. Mektubunuza geç cevap verdiğimiz için özür dileriz. Ancak sıranız geldi.

Çaycuma'dan Bay İsmail Yardım'a:

Bizde müzisyenler, şahsi kabiliyet ve istidatlariyle kendi kendilerini yetiştirmiş, zamanlarının üstadlarından ders almış ve nihayet sanatlariyle mütenasip birer mevki sahibi olmuşlardır. Bugün Konservatuvar talebe almakta ve yetiştirmektedir. Sinyor Antonio'yu kitap halinde basmayı düşünmüyoruz. Zonguldak şehri on dokuzuncu asır başlarında kurulmuştur. Bugünkü liman şehrinin bulunduğu yer sazlık ve bataklıkmış. İsim, sazlık ve kamışlık mânasına gelen «zungalık» kelimesinden alınmış.

■

Ayvacık'tan Bay Şerif Ali Köse'ye:

Bol gıda aldığınız, kendinize iyi baktığınız halde zayıf bulunmanıza göre sizin şişmanlamıya istidadınız yoktur. Bazı bünyeler böyledir. Sıhhatte ve kuvvetli olmanız kâfi. Pek arzu ediyorsanız bir hekimden de tavsiye alınız ve iyi uyuyunuz.

■

Amasya'dan Bay Bahri Şen'e:

Amasya'ya ait eski eserlerin fotoğraflarını gönderirseniz, yazılışlerince beğenildiği takdirde, basılır. Fakat gönderilecek resimlerin hususi surette çekilmiş olmaları lâzım. Filmlerini de birlikte rica ederiz.

■

Adanadan Bay Metin Kartal'a:

Seçeceğiniz arkadaşın kendi seviyenizde ve düşünceleri sizin düşüncelerinize yakın olması lâzımdır. Esasen arkadaş bilhassa seçilmez. İnsan çeşitli dostlarla görüşür, içlerinden bir ikisiyle anlaşır. Av köpeğinin atın sağında mı, solunda mı taşınacağı sualine gelince, kendilerine müracaat ettiğimiz avcılar şunu söylediler: Av köpeği at üzerinde taşınmaz. Ancak pek uzak olan av mahalline av köpeğinin nakli mevzuubahis olabilir ki, bunun da bir kaidesi yoktur. Esasen bizde hemen hemen atlı av ancak ova ve kırlık yerlerde, tazılarla tavşan tutmak için yapılır. Geniş bir saha dahilinde tazı avı kovalar ve yakalar, avcı da at ile avı takip edebilir.

■

Giresun'dan Bay Sefer Tosun'a:

Din kitaplarının yazdığına göre, dünyayı kaplıyan tufan çekilmiye başlamış ve Hazreti Nuhun gemisi bir dağın tepesine oturmuştur. Bunu Ağrı dağı olarak tahmin ediyorlar. Hayat'ın her sayısını renkli çıkarmayı istiyor ve buna çalışıyoruz.

Nasıl yazmalı?

Bize gelen mektupların çoğunda okuyucularımızın «şefkat» kelimesini «şevkat» tarzında yazdıklarını görüyoruz. Merhamet, acımak mânasına gelen bu kelimeyi kullanmak istersek, mânasız bir kelime yazmış olmamak için:

«Şevkat»

yazmamalı!

«Şefkat»

yazmalı!

NEZAKET KAİDELERİNİN İNCELİKLERİNİ BİLİYOR MUSUNUZ?

• Görgü icaplarının çoğu tecrübeler neticesi olarak kaideleşmiştir. Meselâ, fincan içinde kaşığın bırakılmamasına sebep, devrilme tehlikesinden ileri gelir. Çorba içerken, kaşığın önü değil, yan tarafı ağıza götürülür, çünkü aksi halde kolun, sofra komşunuzu rahatsız edecek kadar havaya kaldırılması gerekir.

• Ekmeğe tereyağı, tabak üstünde sürülür ve ekmek lokmaları hiç bir zaman sağ elle yenmez. Çorba tabağının içine ekmek doğrıyarak bunu kaşıkla çıkarmak doğru değildir.

• Sofrada en ayıp şey, bıçağı çatal olarak kullanmak, yahut bıçağı elde sallıyarak konuşmaktır.

• Şayet çorba, saplı kâseler içinde servis edilmiş ise, ya kaşıkla, ya da doğrudan doğruya kâseden içilebilir. Çorba tabağının boşalmasına yakın tabak, üzerinize doğru değil, aksi yönde meyillendirilerek muhtevası bitirilir.

• Şayet gümüşten balık bıçağınız yoksa, bu işi iki çatalla misafirlerinize gördürün. Balık katiyen çelik bıçakla yenmez.

• Yemek bittikten sonra çatal bıçağı tabağın sağ ve sol kenarlarına dikmek doğru değildir. Çatalın uçları üste bakacak şekilde ikisini de tabağın içine koymak lâzımdır.

• Tabağın içinde kalan salçayı ekmekle temizlemek doğru değildir.

• Tavuk kemikleri ve balık kılçıkları parmakla ağızdan alındıktan sonra tabağın kenarına konur. Vişne veya erik kompostosu yerken çekirdekler kaşığın ucuyla alınır. Ağzı elle örtmek suretiyle bile bunları tabağa tükürmek doğru değildir. Tavuğun elle yenilebileceği iddiası da bu arada tamamen yersizdir.

• Yemeklerden sonra tabakların kenarına konulan küçük su kâselerinde el yıkamak çirkin bir harekettir. Kâsedeki suya sadece parmak uçları değdirildikten sonra bunlar peçete ile kurulanır.

• Bardaklar tabakların arkasına değil, sağına yerleştirilir. Bu, bardağa uzanırken kol uçlarının tabağa değmesini önlemek içindir.

• Yemek esnasında dirsekler sofraya dayanmamalı, rahatça peçetenin üstüne yerleştirilmelidir.

• Yemek bittikten sonra tabağı ileriye doğru itmek doğru değildir. Tabak, alınıncaya kadar olduğu yerde durmalıdır.

• Misafirlerin en sonuncusu da yemeğini bitirmedikçe peçeteyi katlamak doğru değildir. Esasen işi bittikten sonra peçete katlanmayıp tabağın kenarına olduğu gibi bırakılır. Peçeteyi yakaya, yahut yelek ucuna iliştirmek yanlıştır. Yeri doğrudan doğruya dizlerin üstüdür.

Karaburun'dan Bay Sami Özgünay'a:

Sami 66. Mürüvvet 70. Sermet 67. sayılarda çıktı. 1338 Arabi tarihinde ramazan ayının 15. günü 2 haziran 1920 çarşamba gününe raslamıştır.

■

İzmir'den Bay Yusuf Yelen'e:

Balıkların tuzlu suda yaşadıkları halde etlerinin tuzlu olmamasının sebebi, bünyelerinin, lüzumundan fazla tuzu vücutlarına almamasıdır. Vücut yapısı, hayat için kendisine lüzumu olan maddeyi alır, fazlasını atar.

■

Beylerbeyi'nden Bay Özcan Yaroğlu'na:

İlginize teşekkür ederiz. Hayat mecmuasında şiir neşretmiyoruz. İleride böyle bir kısım açmak mümkün olursa o zaman gönderirsiniz.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

HÜR CEZAYİR — Cezayirdeki son harekâtı anlatan bir eser. Hazırlıyan: Avni Çeviker. Fiatı: 3 lira. Kültür Matbaası, Ankara.

HAYAL ve GERÇEK İÇİNDE — Şiirler ve hikâyeler. Yazan: Ahmet Halit Ongan. Fiatı: 350 Kr. İstiklâl Matbaası, İzmir.

ÇOCUKLARIMIZA ŞİİRLER — Yazan: Ali Ulvi Elöve. 46 seneden beri mektep kitaplarında yer almış çocuk şiirleri. Fiatı 300 kr. İstanbul.

BİZİM KOĞUŞ — Hikâye-Roman. Yazan: Rifat Ilgaz. Gar Yayınları. Fiatı: 300 Kr.

TAHTA TABAKLAR

Tahta tabakları zeytinyağı ile silerseniz renkleri daha güzel olur.

Vitrinli büfeler demode olmaktadır. Yemek ve çay takımlarınızı dolaplarda muhafaza ediniz.

GÜZEL YUVA

Modern bir gardırop şeklinde düşünülmüş ideal bir gömme dolap. Özelliği, giyim eşyaları ile yatak takımlarını bir araya toplamasıdır.

Hayat ın hikâyesi

KEDİ RESMİ ÇİZEN ÇOCUK

YAZAN : LEFCADIO HEARN — ÇEVİREN : SÜREYYA S. BERKEM

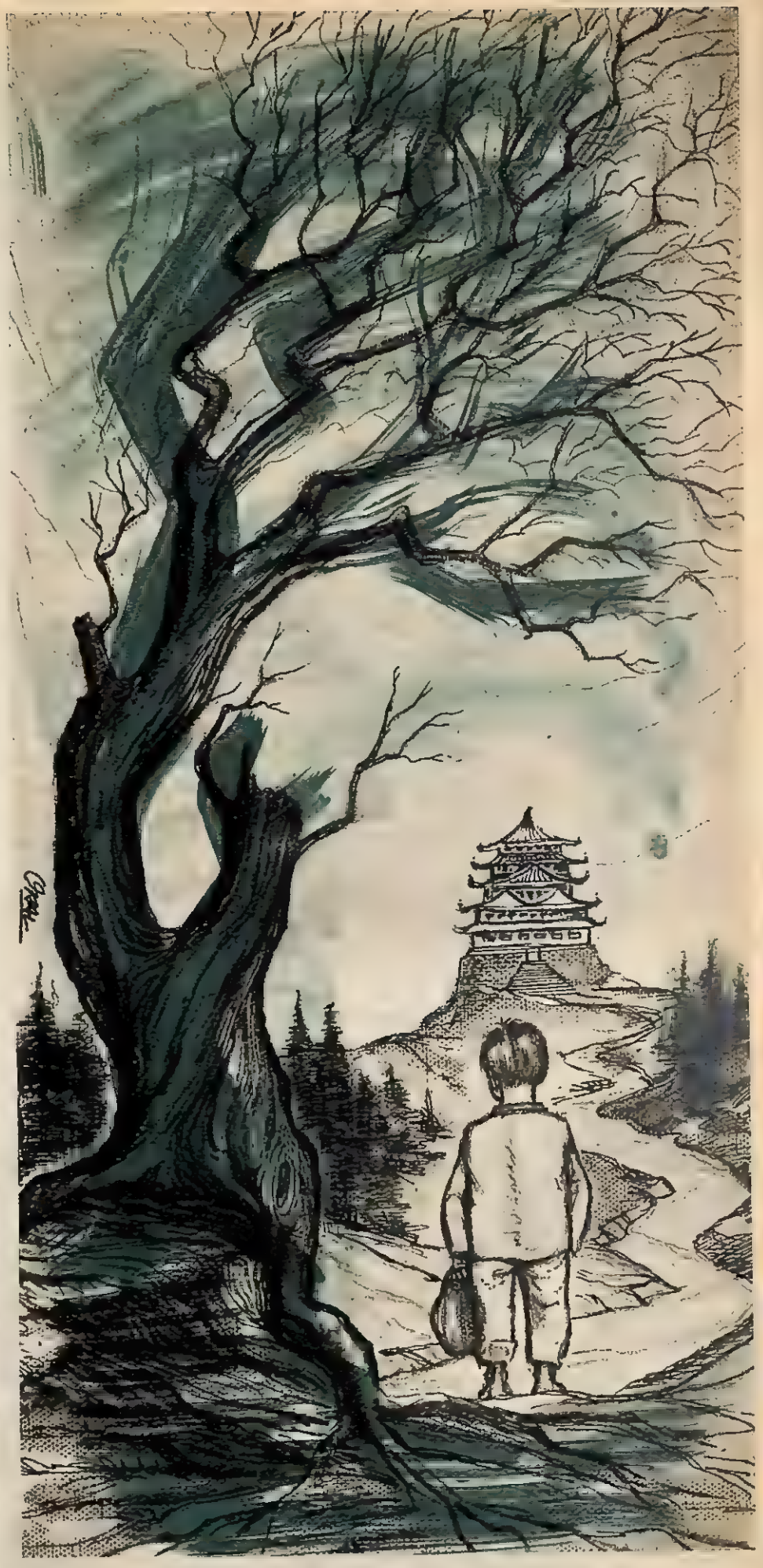

ÇOK eski zamanlarda bir Japon köyünde, fakir bir çiftçi ailesi yaşıyordu. Bunlar çok iyi insanlardı. Bir sürü de çocukları vardı ki hepsini beslemekten âcizdiler. On dört yaşlarında bulunan en büyük oğulları, babasına yardım edecek kadar kuvvetliydi. Küçük kızları ise daha yürümeğe başlar başlamaz annelerine yardımcı olmuşlardı.

Fakat en küçük oğullarının bünyesi ağır işler görecek kadar sağlam değildi. Bununla beraber çok zeki idi. İşte bu sebepten anasiyle babası, onun çiftçiden ziyade papaz olmasını daha münasip buldular. Bir gün onu alıp köyün mâbedine götürdüler. Mâbette yaşıyan iyi kalbli ihtiyar papazdan, papaz olarak yetişmesi için çocuklarına ne öğretilmesi lâzımsa öğretmesi ricasında bulundular.

İhtiyar papaz çocuğa tatlı bir dille bazı ağır sorular sordu. Cevaplar o kadar zekice idi ki onu mâbede alıp papaz yetiştirmeği kabul etti.

İhtiyar papazın verdiği dersleri çocuk kolaylıkla öğreniyor ve aynı zamanda birçok hususlarda itaat etmesini biliyordu. Fakat, bir tek kusuru vardı; ders saatlerinde kedi resimleri yapıyor ve kedi resimleri yapılmaması icabeden yerlere de kedi resimleri çiziyordu!

İhtiyar papaz ona kaç defa bunun doğru bir hareket olmadığını ihtar etti. Fakat o, kedi resmi çizmekten bir türlü vazgeçmedi. Bunları çiziyordu, zira çizmemek elinden gelmiyordu. Onda «artist dehası» dedikleri şey vardı, papaz olmaya elverişli değildi. İyi bir papaz böyle önüne gelen yere kedi resmi çizer mi hiç?

Bir gün, yine böyle olmıyacak yerlere kedi resimleri çizmişti ki ihtiyar papaz ona:

— Evlâdım, dedi, mâbedi derhal terketmen lâzım. Zira sen hiç bir zaman iyi bir papaz olamıyacaksın. Fakat, belki büyük bir artist olursun. Şimdi sana son bir nasihatim var. Bunu hiç bir zaman aklından çıkarma: Geceleri büyük yerlerden kaçın. Küçük yerleri tercih et!

Çocuk bundan hiç bir şey anlamamıştı. «Geceleri büyük yerlerden kaçın. Küçük yerleri tercih et!» Ne demekti bu?

Büyük bir keder içinde mâbetten ayrıldı. Şimdi ne yapacağını, nereye gideceğini düşünüyordu. Şayet doğruca evine dönseydi, papaza itaat etmediği için babası muhakkak onu cezalandırırdı. Onun için evine dönmekten korkuyordu. Birdenbire aklına başka bir mâbet geldi. Bu, ikinci köyden on iki mil kadar uzakta bulunan büyük bir mâbetti. İşittiğine göre bu büyük mâbette bir tane değil, birçok papaz vardı. En iyisi, gidip kendisini mâbede almaları için onlara yalvarmaktı.

Fakat şimdi bu büyük mâbet kapalı bulunuyordu ve çocuk ise bundan habersizdi. Kapalı bulunmasının sebebine gelince, bir dev papazları korkutmuş, onları oradan uzaklaştırmış ve mâbedi ele geçirmişti. Bazı yiğit silâhşorlar, sonradan, gece vakti devi öldürmek üzere mâbede gitmişlerse de hiç birinin sağ olarak döndüğü görülmemiş. Bu hakikatleri çocuğa kimse söylememişti. O da, bunun farkında olmıyarak, papazlar tarafından iyi karşılanmak ümidiyle, köyün yolunu tuttu.

Köye vardığı zaman ortalık kararmış ve köydeki bütün insanlar yataklarına yatmışlardı. Fakat çocuk ileride, bir tepenin üzerindeki büyük mâbedi gördü. Mâbette ışık da vardı. Hikâyeyi anlatanların rivayetlerine göre, dev bu ışığı, geçen yolcular görsün de mâbetten sığınak istesin diye mahsus yakarmış. Çocuk hemen mâbede giderek kapıyı çaldı. İçeride hiç bir ses yoktu. Tekrar tekrar kapıyı çaldı. Nihayet kapıyı yavaşça itti. Sevinçle gördü ki kapı kapalı değildir. İçeri girdi. Ortada bir lâmba yanıyordu.

Çok geçmeden mutlaka bir papaz gelmeliydi. İşte bu ümitle çocuk oturup beklemeğe başladı. Bu esnada, mâbette her şeyin toz içinde ve her tarafın örümcek ağlariyle kaplı olduğunu gördü. Papazlar, ortalığı temizliyecek ve düzene koyacak bir çömez edinmekle memnun kalmıyacaklar mıydı? Acaba mâbet niçin böyle ihmale uğramıştı? Hayret ediyordu. Fakat onu pek ziyade sevindiren şey, üzerlerine kedi resmi çizebileceği büyük beyaz paravanalardı. Yorgunluğuna rağmen hemen kalkıp bir mürekkep hokkasiyle bir fırça aradı. Nihayet buldu ve derhal kedi resimleri çizmeğe başladı.

Paravanaların üzerlerine birçok kedi resimleri çizdi. Artık son derece yorgunluk hissediyordu. Hemen paravanalardan birinin dibine çöküp uykuya dalacaktı ki: «Büyük yerlerden kaçın, küçük yerleri tercih et!» sözünü hatırladı.

Mâbet, çok büyüktü. O ise yalnızdı. Tamamiyle anlamamakla beraber bu kelimeleri düşündükçe, ilk defa olarak, bir parça korkmaya, bu korkunun tesiriyle de kendine yatacak küçük bir yer aramaya başladı. Nihayet küçük bir oda buldu. İçeri girip arkadan kapıyı sürmeledikten sonra yatıp derin bir uykuya daldı.

Gecenin hayli ilerlemiş olduğu bir anında müthiş bir gürültü ile uyandı. Korkunç bir şekilde haykıran ve kıyametler koparan acayip bir sesti bu. O kadar korkunçtu ki çocukcağız kapıdaki çatlaktan bile bakmaya cesaret edemedi. Olduğu yerde yatıyor, nefes bile almıyordu. Mâbetteki ışık sönmüştü. Fakat ses, gittikçe artan bir şiddetle devam ediyor, mâbedi âdeta sarsıyordu. Aradan bir hayli vakit geçtikten sonra ortalığa bir sessizlik çöktü. Çocuk hâlâ yerinden kımıldanamıyordu. Kapıdaki çatlaklardan sabah ışığı odaya girinceye kadar hiç kımıldamadı.

Sonra da, gayet dikkat ve ihtimamla, odadan dışarı çıkıp etrafına bakındı. İlk gözüne ilişen şey, yerleri baştan başa kaplamış olan kan lekeleriydi. Yer yer birikmiş bu kanların ortasında muazzam bir fare, inekten büyük bir dev fare, ölü olarak yatıyordu!

Fakat bunu kim öldürmüştü? Ortada ne bir insan, ne de başka canlı bir mahlûk görünüyordu. Derken birdenbire farkına vardı ki, gece çizdiği bütün kedi resimlerinin ağızları kan içindedir! O zaman devin, çizdiği kediler tarafından öldürüldüğünü anladı. Ve aynı zamanda, ilk defa olarak, akıllı ihtiyar papazın ona niçin «Geceleri büyük yerlerden kaçın. Küçük yerleri tercih et!» dediğini anladı.

Bu çocuk sonraları meşhur bir artist oldu. Çizdiği kedi resimleri Japonya'ya gelen turistlere hâlâ gösterilmektedir.

Lefcadio Hearn, aslen İrlandalı olup küçük yaşta Amerika'ya göç ederek orada gazeteciliği meslek edinmiş ve bir aralık (1891 de) muhabir olarak Japonya'ya gönderilmiştir. L.H. Japonyayı pek beğenmiş olacak ki Yakumu Koizami adını alıp Japon tâbiiyetine geçmiş, Budizmi tanımış ve bir Japon kızıyle evlenerek çoluk çocuk sahibi olmuş, orada yerleşmiştir. Sonradan, bazı sebeplerle, tekrar Amerika'ya dönüp Japon hayatına dair ciltlerle küçük hikâye ve romanlar yazarak büyük bir şöhret sağlamağa muvaffak olmuştur. Yukarıda sunduğumuz hikâye, Lefcadio'nun pek beğenilen ve antolojilere geçmiş olan hikâyelerinden biridir.

İstanbul Hilton Otelinde yapılan

1959 Vakko Defilesinde

en fazla alâka toplıyan

ÜÇ İTALYAN MANKENİNİN EN GÜZELİ

Miss **MARA CORNORİ** diyor ki:

"Türkiye'yi göz kamaştırıcı bir güzellikte buldum ve Piyale Makarnası'nın tadına hayran kaldım.

Biz İtalyanlar makarnaya bayılırız. Memleket haricine yaptığımız seyahatlerde en fazla hasretini çektiğimiz şey alıştığımız nefis makarnadır.

İlk defa İstanbul'da ananevi yemeğimiz olan makarnanın hasretini çekmedim. Yediğim makarna o kadar nefisti ki, bunun İtalya'dan ithal edildiğini zannettim. Meğer Türkiyede imal edilen Piyale Makarnası imiş. Doğrusu bu derece nefis makarna imal eden Türk Piyale Firmasını tebrik ederim.

Aynı zamanda bir moda ressamı olan 23 yaşındaki esmer güzeli Mara Cornori'nin vücud ölçüleri:

Boy : 1.69
Göğüs : 0.92
Bel : 0.55
Kalça : 0.94

Cornori Mara

MODERN

Pek yakında Türk Misafirperverliği kadar Türk Piyale Makarnası'nın dünya çapında bir şöhret yapacağına eminim.

Memleketinizin tabiî güzelliklerini zevkle seyretmek ve harikulâde nefis Piyale Makarnasını zevkle yemek benim için bulunmaz bir saadet oldu.

İlk fırsatta hem çalışmak, hem de Piyale Makarnası yemek için Türkiye'ye tekrar gelmek en büyük arzumdur."

PİYALE ADI... AĞIZ TADI...

DÜNYANIN KARIŞAN DAMI

Tibette Komünist Çin rejimine karşı kanlı bir ayaklanma

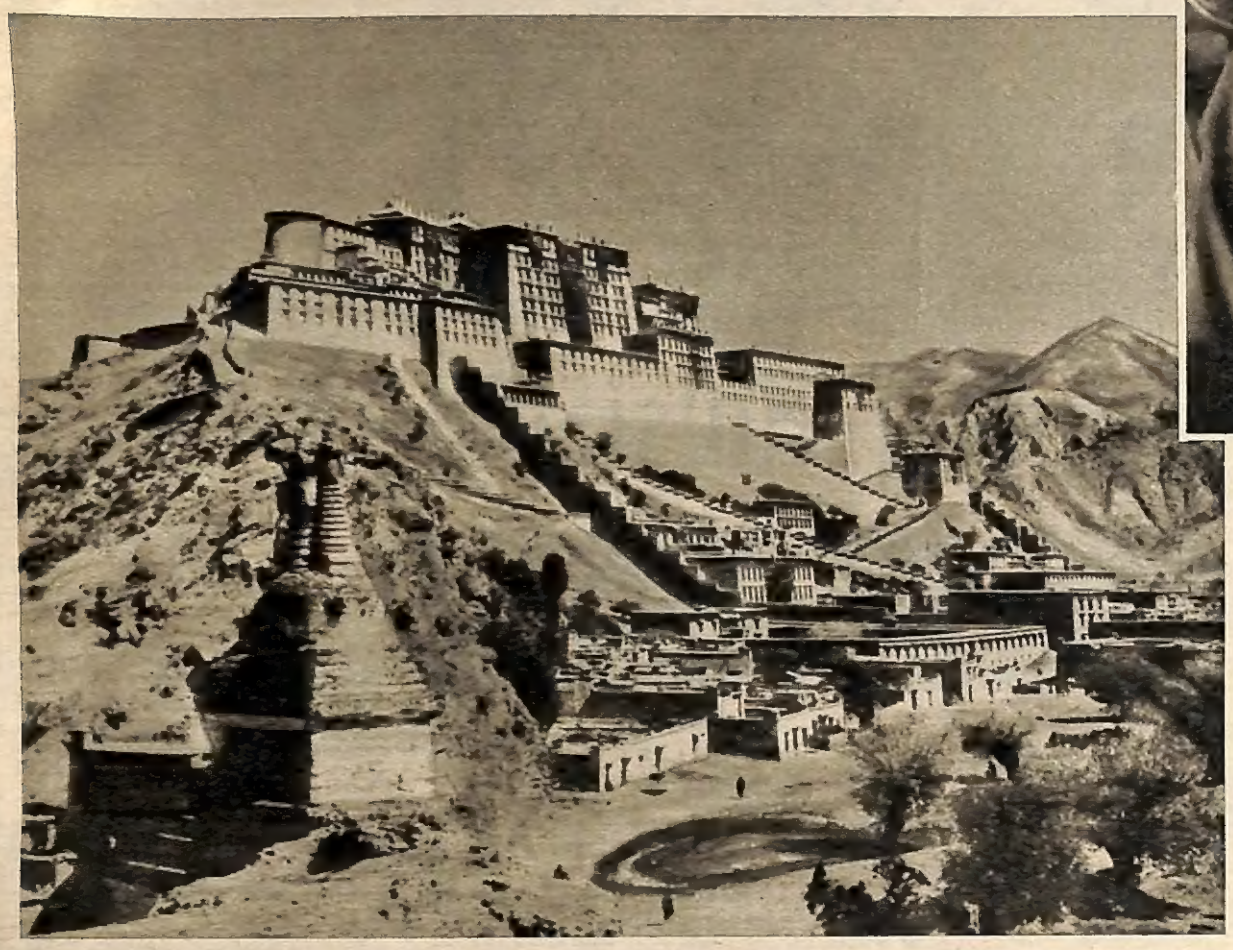

Geçenlerde, Tibet'in başşehri Lhassa ve dolaylarında, Tibetli ihtilâlcilerle Komünist Çin askeri birlikleri arasında çarpışmalar başladı. İhtilâlcileri destekliyen tek millet, Milliyetçi Çin olduğu halde, mesafe zorlukları dolayısiyle bu yardım, istenen neticeyi vermemektedir. Gelen haberlere göre, Buda'nın yeryüzünde timsali sayılan Tibet Hükümdarı Dalai Lama, başşehri terketmiştir. Bu arada Tibet'in güneyinde yer yer çarpışmaların devam ettiği ve mühim miktarda komünist birliklerin sarıldığı bildiriliyor. En ilgi çekici haber, Komünist Çinlilerden bazılarının, ihtilâlciler safına iltihak ettikleridir. Üstteki resim, Hükümdar Dalai Lama'yı, yanındaki de Tibet'in başşehri Lhassa'yı ve oradaki meşhur sarayını gösteriyor.

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz?

Okuyucularımızın mânalarını tekrar istedikleri isimlerin hangi sayılarımızda çıktığını bildiriyoruz: Abdullah 40, Ayşe 52, Aysel 60, Ayten 61, Altan 89, Bekir 59, Bülent 65, Bedia 4, Cemil 76, Cavit 81, Erdinç 69, Esin 104, Erdal 10, Faruk 45, Fehime 63, Güzin 63, Gülay 66, Gülten 74, Halit 41, Haydar 65, Hadiye 10, İlhan 85, Kenan 83, Meliha 62, Mahmut 84, Mazhar 116, Naile 86, Nebahat 4, Osman 85, Pulat 116, Suzan 55, Serpil 84, Sitare 112, Tuğrul 52, Tülay 69, Vedat 50.

Tâlip, Tâlibe +

Kadın ve erkek isimlerindendir. Arapçada «istekli, isteyen» anlamına gelir. Adaşlar arasında bulunan 17. asır sonlarında yaşamış değerli şairlerimizden Mehmet Tâlip Efendi Bursalıdır. Kadılıklarda bulunan bu zatın divanı basılmamıştır. Şu beyit kendisinindir:

«Çeşm-i irfan gibi âkile mizan olamaz,
Kişi noksanını bilmek gibi irfan olamaz.»

Jekfer +

Jekfer, kadın ve erkeklerde kullanılan müşterek isimlerdendir. Farsçada «sabırlı, dayanıklı» demektir.

Ergün +

Öztürkçe mürekkep erkek isimlerindendir. Er, erkek, yiğit, çabuk; gün, gündüz anlamındadır. İsmin «Yetişkin» anlamına gelen ergin veya «halim» anlamındaki ergun isimlerinden değiştirilmiş olması muhtemeldir.

İshak +

Bu ismin mânası, Şemsettin Sami'nin «Kamusülâlâm» ında, İbrani dilinde «Gülüş, gülme» karşılığı olduğu bildirilmektedir. Hıristiyanların İsak dedikleri Peygamber Hazreti İshak, Hazreti İbrahim'in ikinci oğludur. Din kitaplarının yazdığına göre, ihtiyar yaşında karısı Sara'dan bir çocuğu dünyaya geleceği kendisine bildirilince, inanmayıp gülmüş ve doğan çocuk bu sebeple İshak adını almıştır.

Sündüs +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime arapçadır ve eski lügat kitaplarında «İnce diba, nazik atlas» anlamına geldiği yazılıdır.

Yeşim +

Kadın ismi ve soyadı olarak kullanılan bu kelime Arapçadır. Yeşim, yeşil renkte kıymetli bir taştır. Güya, bu taşı üzerinde bulundurana yıldırım tesir etmezmiş. Tanınmış yazarlarımızdan Yakup Şevki Yeşim kelimeyi soyadı olarak almıştır.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenilmiştir.

İlkbahar Halsizliği

İki haftadır ilkbahara girmiş bulunuyoruz. Ne gariptir ki, tabiatın yeniden hayat bulduğu, kuşların cıvıldamağa başladığı bugünlerde, insanoğlunu bir halsizliktir alır, kolu kanadı gevşer ve oturduğu yerde esnemeğe başlar.

MAFSALLARIMIZA sanki demirden gülleler asılmış gibidir. Canımız ayakta bile durmak istemez. Tatlı tatlı esneriz. Düşünmek dahi bizi yorar. Gözlerimizi bir noktaya diker, öylece kalırız. Canımız hiçbirşey yapmak istemez.

İlkbahar halsizliğinin sebebi gayet basit: Güneş, temiz hava, vitamin ve hareketten kış aylarında mahrumuz. Islak ve sevimsiz havadan bir an evvel kaçarak kül kedisi gibi sobamızın, kaloriferimizin başına sineriz. Vücudumuz, bu durum karşısında bir zehir deposu haline gelmiştir. Birden ilkbahar kapıya dayanınca da, bünye kendi kendini yeni hücrelerle takviye etmek ister ve tâbir caizse vücudumuzda bir dahili harb başlar. Badem ağaçlarının çiçek açtığı bir sırada, kendimizi yorgun, sinirli, isteksiz hissetmemizin sebepleri bununla da tükenmez. Kış ayları boyunca, kanımızın kimyevi terkibinde bazı değişiklikler de olmuştur. Meselâ, kandaki şeker azalmış olabilir. Bu durum, kendini önce mizaç değişiklikleri şeklinde gösterir. Yok yere sinirlenir, bağırır çağırırız, sonra nefes darlığı başlar, bunu da âni terlemeler, hattâ kalb sıkıntıları takip eder ve nihayet önüne geçilmez bir halsizlik, gevşeklik bütün varlığımızı amansız bir şekilde tahakkümü altına alır. Bu durum karşısında aklımıza gelen ilk iş, ya tabakaya sarılıp bir sigara yakmak, ya okkalı bir kahve içmek, ya da yeni demlenmiş, tavşan kanı bir fincan çayı mideye indirmektir. Bir müddet için kendimize geliriz, geliriz ama bu uzun sürmez, aradan birkaç saat geçtikten sonra zihnimiz tekrar dağılır, elimiz ayağımız büsbütün gevşer. Şu halde ne yapmalı?

Kandaki şeker seviyesini yükseltmek için en iyi çare, gün boyunca kısa fâsılalarla çavdar ekmeği, yoğurt, ceviz, kuru incir ve her türlü kuru yemiş yemektir. Bundan başka C vitamini ve bazı asitler bakımından önemli olan lâhana turşusunu da tavsiye ederiz. Arada bir vitamin tabletleri yutmak da faydasız değildir. Ama, bütün bu saydıklarımızdan, halsizliğin sadece ot ve yemişlerle tedavi edilebileceği mânasının çıkarılmaması gerekir. Canınız çektiği takdirde nefis bir midye dolmasını veya nar gibi kızarmış bir süt kuzusunu da afiyetle yiyebilirsiniz. Hele bol baharlı yemekleri tavsiye bile edebiliriz. Ama gene de eti ifrat derecede yememek lâzımdır. Aksi halde vücuttaki zehir stoklarına yenileri eklenmiş olur ki, bu da yorgunluğu büsbütün arttırmaktan başka işe yaramaz.

Halsizlik anında, hiç durmadan esnememizin de bir hikmeti vardır. Beyin lüzumu kadar oksijenle beslenemediğinden uzviyet, bu esneme fiili sayesinde bol miktarda oksijenin ithali için kendi kendini zorlar. Motorlu vasıtaların yürümesi için benzin ne ise, bünyemizin çalışabilmesi için de oksijen odur. Şu halde herşeyden önce bol ve temiz havaya ihtiyacımız var. Bunun için en iyi çare, akşamları iş dönüşü, şayet varsa, bir müddet bahçede çalışmak veya en azından eve yayan dönmektir. Buna da imkân yoksa, eve gelip pencereyi açarak yedi defa derin nefes alıp vermelidir. Daha sonra arada bir pencereyi üç dakika için açarak odanın havasını tazelemek şarttır. Hele bu mevsimde artık sobaların, mangalların yanından uzaklaşmak, yumuşak koltuklara sere serpe gömülmemek, yağlı kış yemekleri, hamur işleri ile mideyi tıka basa doldurmamak, kalabalık yerlerden kaçmak ve kabilse münakaşa etmemek lâzımdır. Buna mukabil, soğuk su duşları ve sevdiğiniz insanla açık havada yapacağınız gezintiler, tavsiye edebileceğimiz şeylerdir.

Netice olarak, şunu da söyliyelim ki, iş başında göz kapaklarınız ağırlaşmağa başladı mı, uyumamak için kendi kendinizi çimdiklemeğe de lüzum yoktur. Kimsenin sezmiyeceği şekilde yapacağınız iki dakikalık bir şekerleme sonunda yeniden kuvvet bulabilirsiniz. En iyisi öğle paydosunda bir parka giderek, oradaki bankların üzerinde ılık güneş altında kestirmektir. Artık buna kimse mâni olmaz. Ama, ilkbahar yorgunluğunun gene de en iyi ilâcı dokuz saatlik deliksiz bir gece uykusudur. Bütün bu sıraladıklarımızı tatbik ettiğiniz takdirde mevsimlerin bu en güzelinden siz de zinde olarak nasibinizi almış olacaksınız.

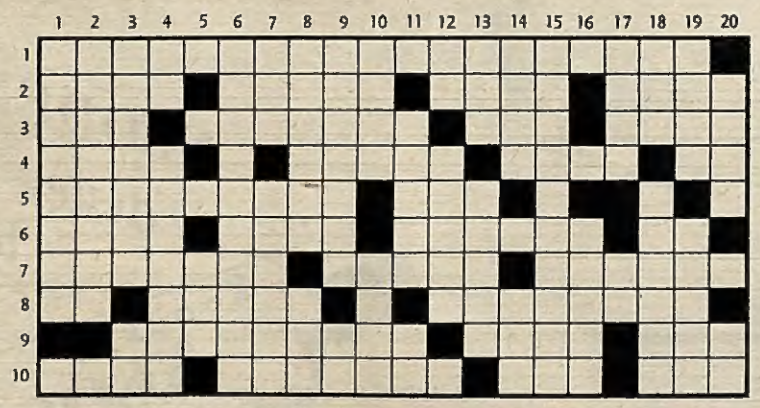

BİLMECE

SOLDAN SAĞA: 1: Masallarda görülen esrarlı tiplerden (üç kelime). 2: Topun kale yanından arkaya geçmesi — Beşinci Mehmed'in öteki adı — Bir sinir hastalığı — Bir pudra cinsi. 3: Deniz taşıtlarından — Sağlamlık — Sır (eski terim) — Dişlerini batır emri. 4: Eski şiirlerin yazıldığı ölçü — Ayak takılması — Tersi bir erkek adı — On dördüncü harf. 5: İstanbul'daki yatırlardan biri — Hisse. 6: Kur'anın surelerini teşkil eden parçalardan her biri — Gene — Etrafımızdaki yabancılar — Nota. 7: Denizaltılarımızdan birinin adı — Vakit o demektir — Maddi değil. 8: Lâhza — Hindistan'da eski bir krallık — Kaldıraç. 9: Lâfı çabuk bitiren — Okuyucu — Hazreti Muhammed'in damadı. 10: Bağırtı — Tabii olma hali — Tersi neşeli — Perestiş et.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: General peder. 2: Hane taharri eden. 3: Nem — Tersi beyaz. 4: Köpek — Saygı ifadesi olarak karşıdakine söylenir. 5: Tersi eski terimde baş demektir. 6: Bir çeşit atlı taşıt imal eden. 7: Masallardaki korkunç derecede iri adam — Afi. 8: Duyan — Tersi demir ip. 9: Omuz veya boyun atkısı yapan — Herkesin içtiği. 10: Eski terimde eski demektir — Farsçada ateş. 11: Buğday kabuğu — Soru. 12: Sahip — Eziyet eden. 13: İçinde bin bir tane olan meyva — Yattığımız yer. 14: Uzak — Ekmek. 15: Emirin nezaketli bayanı. 16: Mavi gözlülere böyle söylenir. 17: Bir kokulu ot — Tersi genişlik. 18: Bir müzik âleti — Kaslar. 19: Hafifçe sıcak — Ovuştur. 20: Tersi bir yabancı devletin parasına verilen ad. — Kınnap.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

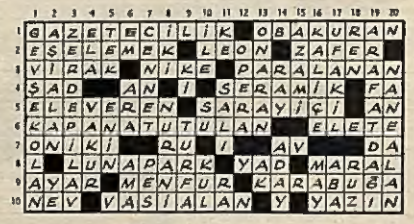

Coş 4876-12

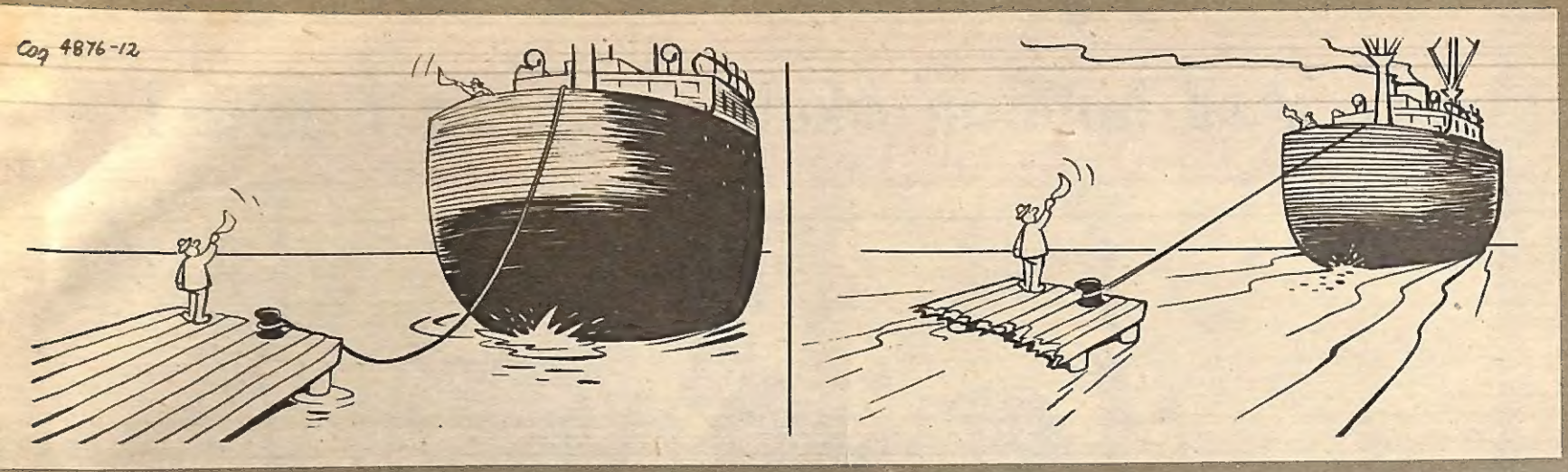

KARİKATÜR

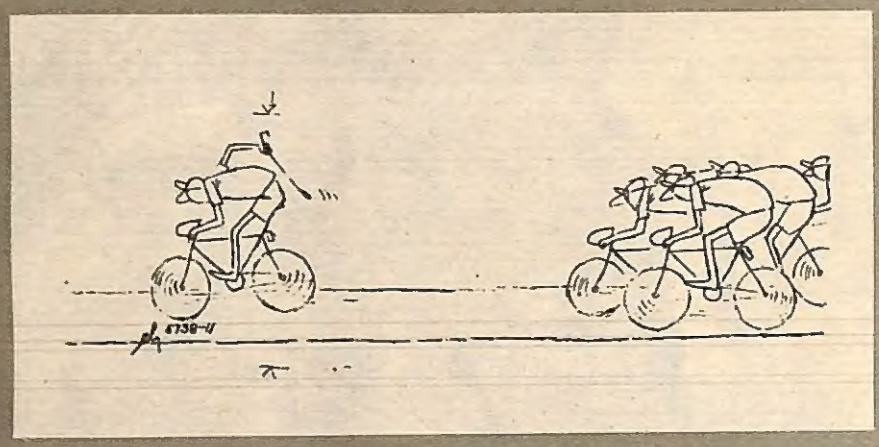

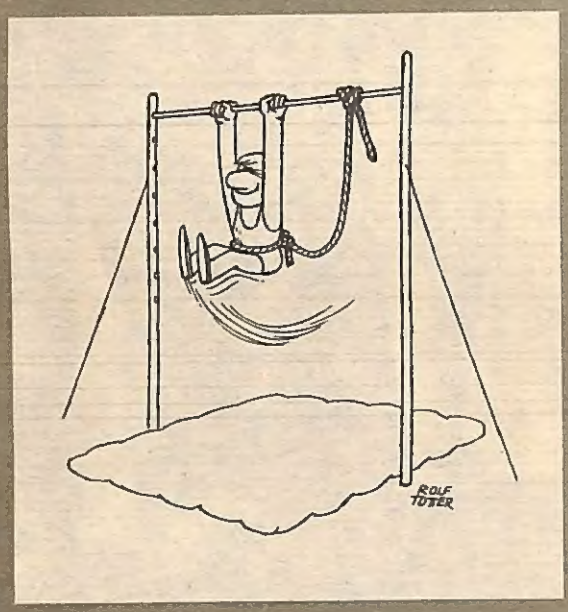

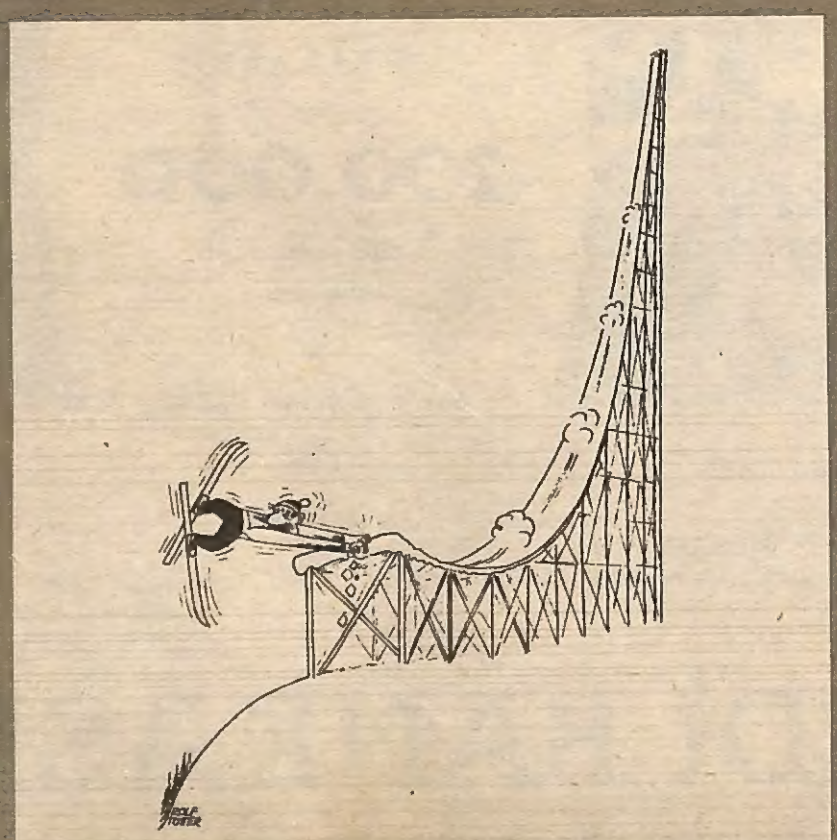

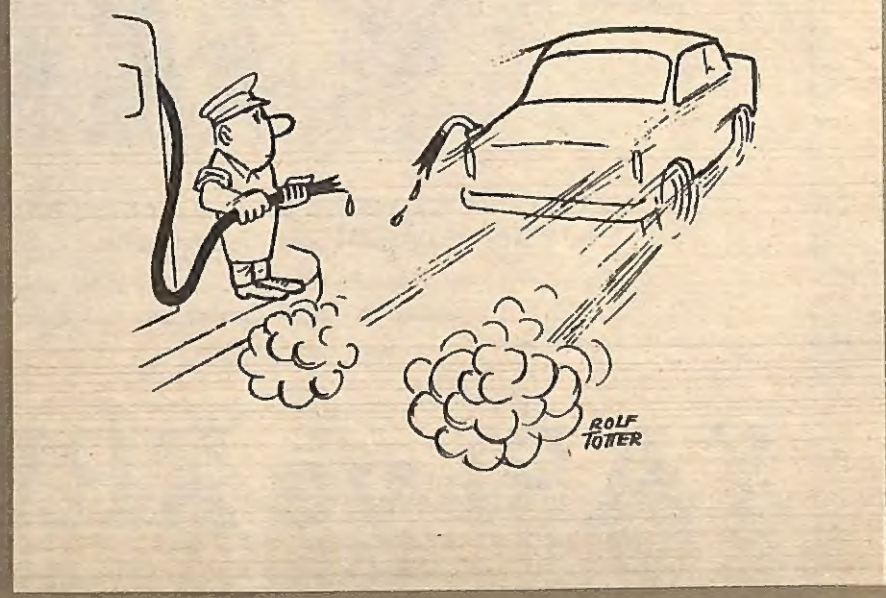

Bu sahifede çıkan karikatürlerin telif hakları HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

Asıl imtihan okuldan sonra başlar!

Yılın
2 nci çekilişinde

5

APARTMAN
DAİRESİ

ve

200.000

liralık çeşitli para
ikramiyeleri

★

Son para yatırma günü

18
NİSAN

Her Haziran ayı imtihan ayıdır. Fakat her Haziran ayında **5 APARTMAN DAİRESİ** çekilişi olmıyabilir.

Yapı ve Kredi Bankasının Haziran ayında yapılacak ikinci çekilişine girenler, büyük ve çeşitli ikramiyelerden kazanma şanslarını hazırlamış olurlar.

YAPI ve KREDİ BANKASI